

MONITOR

PRAWA CELNEGO I PODATKOWEGO

TAXATION AND CUSTOMS LAW MONITOR

JANUARY 2025

W NUMERZE:

- ◆ Coraz więcej firm na liście sankcyjnej
- ◆ Doręczenia elektroniczne: nowe obowiązki przedsiębiorców
- ◆ UE nakłada cła na dofinansowane chińskie pojazdy elektryczne
- ◆ Kilka refleksji związanych z zakończeniem konferencji
- ◆ Sejm zdecydował o przesunięciu daty wejścia w życie systemu kaucyjnego, ale odrzucił poprawki Senatu – czy słusznie? 10 grzechów głównych nowego systemu kaucyjnego.
- ◆ Konwencje i porozumienia Polski z Republiką Weimarską i Rzeszą Niemiecką
- ◆ WTO Appellate Body without Legitimacy? The Criticism of the Dispute Settlement System and the Response of the WTO Member States (part 2)
- ◆ Rządowe Centrum Legislacji 1/25
- ◆ Dziennik Ustaw. Przegląd zmian w przepisach celnych i podatkowych za okres od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.
- ◆ Wykaz aktów prawnych dotyczących spraw celnych i podatkowych opublikowanych Dziennikach Urzędowych Unii Europejskiej – seria L i C od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.
- ◆ Wyjaśnienia taryfowe
- ◆ Aktualności
- ◆ Andrzej Halicki – Służba w Służbie Celno - Skarbowej cz. XXII

Styczeń 2025 • Rok III, numer 1 (25)/2025. Strony 1-38

Monika Pogroszewska – Coraz więcej firm na liście sankcyjnej	5
Marta Smolorz-Mikuła, Jagoda Młynarczuk – Doręczenia elektroniczne: nowe obowiązki przedsiębiorców	6
UE nakłada cła na dofinansowane chińskie pojazdy elektryczne	7
Dariusz Leśniewski – Kilka refleksji związanych z zakończeniem konferencji	8
Jacek Matarewicz – Sejm zdecydował o przesunięciu daty wejścia w życie systemu kaucyjnego, ale odrzucił poprawki Senatu – czy słusznie? 10 grzechów głównych nowego systemu kaucyjnego	10
Grzegorz Kazimierz Walkowski – Konwencje i porozumienia Polski z Republiką Weimarską i Rzeszą Niemiecką ...	12
Frank Altemöller – WTO Appellate Body without Legitimacy? The Criticism of the Dispute Settlement System and the Response of the WTO Member States (part 2)	16
Rządowe Centrum Legislacji 1/25	21
Dziennik Ustaw. Przegląd zmian w przepisach celnych i podatkowych za okres od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.	21
Wykaz aktów prawnych dotyczących spraw celnych i podatkowych opublikowanych w Dziennikach Urzędowych Unii Europejskiej – seria L i C od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.	22
Wyjaśnienia taryfowe	26
Aktualności	28
Andrzej Halicki – Służba w Służbie Celno - Skarbowej cz. XXII	37

Monika Pogroszewska – More and more companies on the sanctions list.	5
Marta Smolorz-Mikuła, Jagoda Młynarczuk – Electronic deliveries: new obligations for entrepreneurs	6
EU imposes tariffs on subsidized Chinese electric vehicles	7
Dariusz Leśniewski – Some reflections on the end of the conference	8
Jacek Matarewicz – The Sejm has decided to postpone the date of entry into force of the deposit system, but has rejected the Senate's amendments - was it right? 10 deadly sins of the new deposit system	10
Grzegorz Kazimierz Walkowski – Konwencje i porozumienia Polski z Republiką Weimarską i Rzeszą Niemiecką ...	12
Frank Altemöller – WTO Appellate Body without Legitimacy? (part 2)	16
Government Legislation Center 1/25	21
Journal of Laws. The review of changes in customs and tax regulations since 1 December 2021 until 31 December 2021	21
The list of customs and tax legal acts published in the EU Official Journals L and C since 1 December 2024 until 31 December 2024	22
Tariff explanations	26
News	28
Andrzej Halicki – Service in the Customs and Tax Service, part 23	37

Agencja Celna BW podejmie współpracę z firmami przewozowymi i firmami dokonyjącymi obrotu towarowego w zakresie obsługuje transportu międzynarodowego w przygotowaniu dokumentacji związanej z przewozem towarów (TIR, CMR, EX, EPI, inne).

Jesteśmy do dyspozycji przez całą dobę od poniedziałku 8:00 do soboty 00:00.

Nasze doświadczenie – to **11 lat pracy** na terminalu odpraw celnych.

Agencja Celna BW, Świecko 37; 69-100 Słubice; pok. 26, NIP 851 111 54 87, Regon 005483902

www.monitorc.pl, e-mail: bw@monitorc.pl

tel. + 48 794 248 449, whatsapp +48 794 248 449

ac.bw37

MONITOR PRAWA CELNEGO i PODATKOWEGO

Redaktor naczelny – Jan Brodziński, z-ca redaktora naczelnego – Ewa Gwardzińska, redaktorzy: Sergey Trusov, Robert Wojciechowski, Łukasz Zaniewski. Prenumerata, reklama i marketing – Joanna Brodzińska-Miazga. Warunki prenumeraty na stronie www.monitorc.pl

Wydawca:

„Wydawnictwo BW Jan Brodziński” **Bank:** Pekao: 50 1950 0001 2006 4433 9716 0001

Siedziba: 70-851 Szczecin, ul. Pucka 17/5; NIP 851-111-54-87, REGON 005483902

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian redakcyjnych w nadesłanych tekstach. Przekazane redakcji materiały do druku nie powinny przekraczać 32 000 znaków ze spacjami. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Z chwilą przekazania tekstu redakcji,

autor przenosi wyłączne prawo do jego publikacji – prawa autorskie i wydawnicze – na wydawcę. Prawem autorskim chronione jest również wprowadzanie treści materiałów do banków danych oraz przenoszenie tych treści na nośniki dźwięku i obrazu lub kopiowanie i dalsze przekazywanie (nie dotyczy kopii bezpieczeństwa). Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treści podpisywane przez ich autorów.

W zrozumieniu prawa stanowią one wyłącznie przemyślenia własne i nie stanowią wykładni prawnej.

Monitor Prawa Celnego i Podatkowego jest umieszczone w wykazie czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych Ministerstwa Edukacji i Nauki z liczbą 20 punktów.

Więcej informacji dla autorów (dotyczy wyłącznie tych autorów, którzy chcą się poddać procedurze recenzowania) na stronie www.monitorc.pl w zakładce „Redakcja”. dalej „dla autorów” Nakład do 900 egz. O ile na 6 tygodni przed upływem okresu prenumeraty nie nastąpi jej pisemne wypowiedzenie, przedłużona zostanie na następny okres.

Współwydawca honorowy

MYTNIJ BROKER 03115 KIJÓW UKRAINA, +380 067 220-27-95, mail: sergiy.trusov@gmail.com

Źródło: www.Prawo.pl. Autorka wywiadu - Monika Pogroszewska. Data publikacji 17.12.2024

Coraz więcej firm na liście sankcyjnej

Krajowa Administracja Skarbowa coraz skuteczniej zwalcza proceder omijania sankcji nałożonych na Rosję i Białoruś. Na listę sankcyjną wpisano dotychczas 14 podmiotów oraz 2 osoby fizyczne, z 25 wniosków, które zostały przekazane do MSWiA przez szefa KAS. Duże znaczenie w tej liczbie mają wnioski dotyczące podmiotów z branży nawozowej. Temat ten jest szczególnie ważny ze względu na kłopoty polskiej branży nawozów sztucznych, spowodowane w dużej mierze przez napływ towarów ze Wschodu – mówi Zbigniew Stawicki, wiceminister finansów, zastępca szefa KAS.

Monika Pogroszewska: Krajowa Administracja Skarbowa ma od niemal trzech lat podstawy, by ścigać przedsiębiorców obchodzących sankcje na handel z Rosją i Białorusią. Niedawno pisaliśmy, iż zwiększyła się liczba kontroli w tym zakresie. Jak to się przedstawia obecnie?

Zbigniew Stawicki: Krajowa Administracja Skarbowa ma możliwość prowadzenia kontroli w tym zakresie od połowy kwietnia 2022 r., kiedy weszła w życie ustawa o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego. Jednak w 2022 r. KAS wszczęła tylko dwie kontrole w obszarze potencjalnych naruszeń sankcji. Z powodów, których nie znam, aktywność organów KAS do końca 2022 była... jeśli powiem, że niezadowolająca, to będzie to bardzo eufemistyczne określenie. W 2023 r. wszczęto 72 kontrole.

Do marca 2024 r. nie było natomiast żadnego wpisu na listę sankcyjną, prowadzoną przez ministra spraw wewnętrznych i administracji, z wniosku szefa KAS. Ostatnio jednak nastąpiły duże zmiany w tym zakresie. KAS coraz skuteczniej zwalcza proceder omijania sankcji. W 2024 r. wszczęto 113 kontroli. Co istotne, na listę sankcyjną wpisano 16 podmiotów/osób (to dane sprzed kilku dni). Łącznie jako KAS złożyliśmy do tej pory 25 takich wniosków. Część z nich czeka na rozpatrzenie przez MSWiA. Przygotowywane są kolejne wnioski szefa KAS, które będą sukcesywnie trafiały do MSWiA.

Jakie konsekwencje ma wpis na listę?

Oznacza to de facto „śmierć” wpisanego na nią podmiotu, ponieważ nie jest on w stanie prowadzić dalszej działalności. Konsekwencją jest m.in. zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych, a w przypadku cudzoziemców - wpis na listę osób niepożądanych na terytorium Polski. Będąc bardziej precyzyjnym, wpisanie na polską listę sankcyjną oznacza objęcie osoby lub podmiotu następującymi środkami ograniczającymi (lub niektórymi z nich):

- a) zamrożeniem wszystkich środków finansowych i zasobów gospodarczych,
- b) zakazem udostępniania podmiotom/osobom wpisanym na listę lub na ich rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – jakichkolwiek środków finansowych lub zasobów gospodarczych,
- c) zakazem świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków wskazanych w lit a. i b.,
- d) wykluczeniem z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu,
- e) wpisem do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany (w przypadku osób - cudzoziemców).

Jakiego rodzaju podmiotu znalazły się dotychczas na liście? Z jakich branż pochodzą?

Za duży sukces uznajemy ostatni wpis na listę spółki NFT LLC - białoruskiego eksportera mocznika. Ustaliliśmy, że producentem nawozu była objęta już wcześniej sankcjami unijnymi spółka Grodno Azot. Ta sprawa ma szczególne znaczenie ze względu na kłopoty polskiej branży nawozów sztucznych, spowodowane w dużej mierze przez nielegalny napływ nawozów ze Wschodu. To pierwszy krok w kierunku ograniczenia napływu tych towarów. Sytuacja jest o tyle specyficzna, że sankcje nie są nakładane sektorowo, na całą branżę producentów ze Wschodu, ale podmiotowo. Jesteśmy też na etapie formułowania konkretnego wniosku w sprawie kilku innych podmiotów, podających się za rzekomych producentów mocznika, o dużo większym wolumenie towarowym. Na polską listę sankcyjną trafił też wcześniej największy białoruski producent soli potasowej. Współpracujemy ściśle z polskimi stowarzyszeniami firm, głównie z branży chemicznej (w tym nawozowej) i drzewnej. Dużym sukcesem jest też powstrzymanie przez KAS procederu łamania sankcji w przywozie sklejki brzożowej – udało się zahamować pewne kierunki importu, głównie z Kazachstanu. W tym przypadku sklejka pochodziła w rzeczywistości z Rosji.

W jakich branżach najczęściej dochodzi do omijania sankcji?

Jeśli chodzi o import, to są to głównie wspomniane branża chemiczna i drzewna. Natomiast jeśli chodzi o eksport, dotyczy to często towarów luksusowych, np. luksusowe samochody osobowe oraz tzw. towary podwójnego zastosowania, tzn. takie które mogą zostać wykorzystane zarówno

w celach cywilnych, jak i wojskowych. Nie muszę chyba wyjaśniać, jaki jest wpływ nielegalnego obrotu towarami podwójnego zastosowania na potencjał militarny Rosji. Obserwujemy dużą aktywność w zakresie wywożenia towarów do państw trzecich, które rzekomo są ich odbiorcami, podczas gdy towary te trafiają de facto do Rosji. Zauważamy też, że tego typu działalnością zajmują się głównie cudzoziemcy, w organach statutowych spółek zasiadają zwykle Białorusini, Ukraińcy czy Ormianie.

Jakie informacje bierze pod uwagę KAS?

Inne organy analizowały dotychczas strukturę kapitałową, wpisywały na listę podmioty z kapitałem białoruskim i rosyjskim. My musimy analizować także powiązania z reżimem czy konkretnymi podmiotami, wpisanymi już na listy polskie, unijne i USA. Materia jest więc bardzo obszerna i skomplikowana. Mam nadzieję, że będziemy działać coraz skuteczniej. Dużą rolę odgrywa tu działalność pełnomocnika szefa KAS ds. sankcji w Katowicach, który koordynuje wpływ informacji o podejrzeniu łamania sankcji w całej strukturze KAS, analizuje je i generuje konkretne wnioski. Coraz większy udział mają też struktury umieszczone w KAS, które nie zajmują się podatkami, ale zwalczaniem przestępczości, w tym omijaniem sankcji.

Przedsiębiorcy pytają jednak, w jaki sposób eksporterzy mogą najskuteczniej zabezpieczyć się przed możliwością wykorzystania ich towaru do innych celów. Mają też wątpliwości co do sposobu formułowania umów czy weryfikacji kontrahentów. Czy KAS planuje wydanie w tej sprawie pisma podobnego do np. metodyki należytej staranności VAT?

Przedsiębiorcy pytają jednak, w jaki sposób eksporterzy mogą najskuteczniej zabezpieczyć się przed możliwością

wykorzystania ich towaru do innych celów. Mają też wątpliwości co do sposobu formułowania umów czy weryfikacji kontrahentów. Czy KAS planuje wydanie w tej sprawie pisma podobnego do np. metodyki należytej staranności VAT? Odpowiedź jest prosta – przedsiębiorcy muszą przestrzegać prawa. Należy bardzo ostrożnie podchodzić do transakcji, które mogą mieć jakikolwiek związek z kwestiami sankcyjnymi. Pomocne mogą być rozwiązania zawarte w nowelizacji ustawy sankcyjnej, której projekt został 26 listopada przyjęty przez rząd. Projekt wprowadza nowe wymagania, ale i rozwiązania zwiększające bezpieczeństwo. Wprowadzony zostanie, m.in. wymóg złożenia oświadczenia, w którym – pod rygorem odpowiedzialności karnej – firmy zadeklarują, że przemieszczanie towarów przez terytorium Rosji i Białorusi odbywa się wyłącznie w procedurze tranzytu i nie będą one sprzedane ani wykorzystane na terytorium tych krajów. Firmy dokonujące obrotu towarami podwójnego zastosowania (dla celów cywilnych i wojskowych) będą musiały odebrać od zagranicznego kontrahenta oświadczenia o jego dalszych kontrahentach. Zadaniem KAS będzie weryfikacja, czy deklaracje te mają pokrycie w rzeczywistości.

Chciałbym zaznaczyć, że wpisanie firmy na listę sankcyjną nie jest na zawsze. Istnieje możliwość wykreślenia z listy sankcyjnej. Jeżeli podmiot spełni pewne wymagania w tym zakresie, np. zmieni swój model biznesowy, strukturę, kierunki dostaw towarów oraz zlikwiduje dotychczasowe niewłaściwe powiązania z podmiotami lub osobami z Federacji Rosyjskiej lub Republiki Białorusi i będzie można powiedzieć, że nastąpiła swoista tzw. resocjalizacja podmiotu to jest możliwe wykreślenie z listy sankcyjnej. Oczywiście, m.in. do KAS należy ocena, czy te pozytywne zmiany w podmiocie nastąpiły.

Marta Smolorz-Mikuła, Jagoda Młynarczuk

Doręczenia elektroniczne: nowe obowiązki przedsiębiorców

E-doręczenia - od kiedy i kogo będą obowiązywać?

Od 1 stycznia 2025 r. pierwsza grupa przedsiębiorców zostanie objęta obowiązkiem posiadania adresów do doręczeń elektronicznych. To kluczowy etap cyfryzacji administracji publicznej w ramach, której kontakty z urzędami mają odbywać się wyłącznie elektronicznie.

Czym są e-Doręczenia?

Ustawa o doręczeniach elektronicznych zakłada wprowadzenie elektronicznego systemu wymiany pism pomiędzy

administracją publiczną a przedsiębiorcami oraz profesjonalnymi pełnomocnikami. Za pomocą indywidualnych adresów do doręczeń elektronicznych i skrzynek do ich obsługi obieg dokumentów ma być sprawniejszy i w pełni cyfrowy.

Komunikacja elektroniczna prowadzona będzie m.in. z organami podatkowymi, takimi jak urzędy skarbowe, urzędy celno-skarbowe, podmiotami publicznymi jak Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Narodowy Fundusz Zdrowia czy jednostkami samorządu terytorialnego.

Nowe obowiązki w związku z wprowadzeniem e-Doręczeń

Podstawowym obowiązkiem związanym z wprowadzaną reformą cyfryzacji administracji publicznej jest założenie adresu do doręczeń elektronicznych i wpisanie go do bazy adresów elektronicznych, skąd organy publiczne będą pozyskiwały informację o adresach na jaki mają wysyłać korespondencję.

Obowiązek założenia skrzynki do e-Doręczeń będzie możliwy do zrealizowania za pomocą usług dostawcy publicznego, jak i komercyjnych podmiotów.

Kogo obejmą nowe obowiązki?

2025 rok będzie kluczowym momentem z punktu widzenia aktualizacji nowych obowiązków dla przedsiębiorców. Zgodnie z poniższym harmonogramem, poszczególne grupy podmiotów będą miały obowiązek posiadania adresu do doręczeń elektronicznych:

od 1 stycznia 2025 r.:

- Podmioty niepubliczne rejestrujące się do KRS od 1 stycznia 2025 r.
- Podmioty niepubliczne składające wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej od 1 stycznia 2025 r.
- Osoby wykonujące zawody zaufania publicznego (np. adwokat, radca prawny, doradca podatkowy)

od 1 kwietnia 2025 r.:

- Podmioty niepubliczne zarejestrowane w KRS przed 1 stycznia 2025 r.

od 1 lipca 2025 r.:

- Podmioty niepubliczne zarejestrowane w CEiDG do 31 grudnia 2024 r. (w przypadku dokonywania zmian we wpisie po 30 czerwca 2025 r.)

od 1 października 2026 r.:

1. Podmioty niepubliczne zarejestrowane w CEiDG do 31 grudnia 2024 r.

Jakie skutki niesie za sobą reforma dotycząca doręczeń elektronicznych?

Podstawowym skutkiem realizacji obowiązku założenia adresu do doręczeń elektronicznych i wpisania go do bazy jest doręczanie urzędowej korespondencji wyłącznie elektronicznie.

Oznacza to, że przedsiębiorca, który zaniecha realizacji obowiązku założenia adresu elektronicznego w terminie wynikającym z przepisów może spotkać się z utrudnionym kontaktem z administracją publiczną.

Co jednak istotne przedsiębiorcy będą mogli korzystać z funkcji wyznaczenia administratora skrzynki do doręczeń elektronicznych. Administrator ten będzie wówczas monitorował wpływ nowych pism adresowanych do przedsiębiorcy.

Ponadto adresy do doręczeń elektronicznych będą mogły być stosowane w komunikacji biznesowej pomiędzy przedsiębiorcami, zapewniając pewność obrotu elektronicznego w relacjach biznesowych.

Zapraszamy do kontaktu.

Przygotowaliśmy ofertę, w ramach której:

- przeprowadzimy procedurę rejestracji adresu do doręczeń elektronicznych dla Państwa firmy;
- pełniąc rolę administratora, będziemy obsługiwać na bieżąco Państwa skrzynkę do e-Doręczeń.

Marta Smolorz-Mikuła - Adwokat, Managing Associate, Postępowania Sądowe i Arbitraż
E mail: msmolorz@deloittece.com

Jagoda Młynarczyk - Radca prawny, Partner Associate, Postępowania Sądowe i Arbitraż
jmlynarczyk@deloittece.com

UE nakłada cła na dofinansowane chińskie pojazdy elektryczne

Komisja Europejska zakończyła dochodzenie antysubsydjne dotyczące importu pojazdów elektrycznych zasilanych akumulatorami (BEV) z Chin, nakładając ostateczne cła wyrównawcze na okres pięciu lat. Komisja Europejska zakończyła dochodzenie antysubsydjne dotyczące importu pojazdów elektrycznych zasilanych akumulatorami (BEV) z Chin, nakładając ostateczne cła wyrównawcze na okres pięciu lat.

Komisja Europejska zakończyła dochodzenie antysubsydjne w sprawie importu pojazdów elektrycznych zasilanych bateriami (BEV) z Chin, nakładając ostateczne cła wyrównawcze na okres pięciu lat. Dochodzenie wykazało, że chiński łańcuch wartości BEV korzysta z subsydiów, które stanowią zagrożenie dla producentów BEV w UE. W związku z tym cła te zaczną obowiązywać następnego dnia po publikacji w Dzienniku Urzędowym.

Cła wyrównawcze, obowiązujące od momentu ich wejścia w życie, różnią się w zależności od chińskich eksporterów objętych próbą. Oznacza to, że maksymalna taryfa może wynieść 45,3% dla niektórych chińskich producentów BEV, ponieważ ostateczne taryfy zostaną dodane do obecnie obowiązującej stawki 10%.

Ostateczne cła będą pobierane od daty ich wejścia w życie, natomiast cła tymczasowe stosowane od 4 lipca 2024 r. nie będą pobierane wstecz. Komisja Europejska będzie monitorować skuteczność tych środków, aby zapobiec potencjalnemu obchodzeniu. Eksporterzy, którzy współpracowali i podlegają średniej stawce celnej próby, lub każdy nowy eksporter, mogą wnioskować o przyspieszony przegląd w celu uzyskania indywidualnej stawki celnej.

Cła wygasną po upływie pięciu lat, chyba że przed upływem tego czasu zostanie wszczęty przegląd wygaśnię-

cia. Ponadto importerzy mogą ubiegać się o zwrot, jeśli mogą udowodnić, że ich eksporter nie jest dotowany lub że marża subsydiowania jest niższa od zapłaconych cel. Wszelkie takie wnioski muszą być poparte wystarczającymi dowodami.

To dochodzenie, zainicjowane przez przewodniczącą Komisji Europejskiej Ursulę von der Leyen 13 września 2023 r. w jej orędziu o stanie Unii Europejskiej, zostało spowodowane wzrostem chińskiego eksportu tanich pojazdów elektrycznych do UE. Komisja przestrzegała ścisłych procedur prawnych zgodnych z przepisami UE i WTO, zapewniając, że wszystkie zainteresowane strony, w tym chiński rząd i eksporterzy, miały możliwość przedstawienia uwag, dowodów i argumentów.

Źródło: clecat.org z dn. 12.11.2024

Dariusz Leśniewski

Kilka refleksji związanych z zakończeniem konferencji

Za nami kolejna edycja Konferencji naukowej z cyklu „PRAWO CELNE – DYLEMATY I WYZWANIA” – w roku 2024 zatytułowanej: Bezpieczeństwo – Zrównoważony rozwój – Cyfryzacja. W jej trakcie prowadziłem trzy z czterech paneli merytorycznych oraz miałem okazję rozmawiać z panelistami przed i po ich wystąpieniach. Jako Partner Główny (SWLEX Sp. z o.o.) byliśmy zaangażowani zarówno od strony merytorycznej jak i organizacyjnej, przed, w trakcie i po konferencji.

Z naszej perspektywy, a także bazując na relacjach uczestników, Konferencja jako wydarzenie w kalendarzu na arenie ogólnopolskiej pojawiła się z „przytupem” i jest już stałym i ciekawym wydarzeniem. Tylko dla kogo? Pytanie jest zasadne, gdyż poza dwoma wyjątkami (wielki ukłon dla KOBIZE i dla Lubuskiej KAS) dużym nieobecny jest Krajowa Administracja Skarbowa, w szczególności jej pion celny (w tym także Ministerstwo Finansów – Departament Cel). W tym roku prócz przedstawiciela Lubuskiego UCS nie było nikogo z administracji państwowej odpowiedzialnej za sprawy celne, podatkowe, kontrolne, obejmujące międzynarodowy handel towarowy. Mimo zaproszeń (także jako panelistów), mimo tego, że koszt uczestnictwa w konferencji jest w praktyce zerowy, prawie nikt się nie pojawił. Jest to smutne i dziwne zarazem, bowiem taka postawa całkowicie przeczy wzniosłym celom, wizji, misji, wartościom określonym w Strategii KAS (np. dzielenia się wiedzą, wsparcia przedsiębiorców,

wspierania bezpieczeństwa obrotu gospodarczego; vide <https://www.gov.pl/web/kas/strategia-kas>). Dlatego też myślę, że pozostał pewien niesmak z tego powodu. Miejmy nadzieję, że przyszłoroczna edycja konferencji będzie już inna (wszak do trzech razy sztuka), zwłaszcza że będzie to rok, w którym Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu obchodzi swoje 100-lecie.

Warto także wspomnieć o przemilej niespodziance przygotowanej dla uczestników konferencji – o wystąpieniu pana prof. Henryka Mruka, ukrytej w agendzie pod hasłem: intelektualne/utylitarne afterparty. Była to fascynująca opowieść o tym jak warto działać, aby odnosić sukces w zespole, jak budować relacje w grupie, na czym się opierać, o czym pamiętać, jak postępować.

Natomiast odnosząc się do tematyki podnoszonej w trakcie poszczególnych paneli, poniżej kilka moich uwag i spostrzeżeń:

1. CYFRYZACJA. Miały miejsce dwa wystąpienia, różne treścią, ale zbieżne przekazem końcowym: aby była lepsza komunikacja między administracją a pozostałymi uczestnikami obrotu towarowego. Propozycje usprawnienia w postępowaniach w sprawach celnych (ogólnopolskie wytyczne/wskazówki np. dotyczące alternatywnych dowodów potwierdzających wywóz czy też zakończenia tranzytu towarów), lepsze wykorzystanie dostępnych narzędzi IT – są to postulaty życiowe i takie, które nie generują dodatkowych wysokich koszt-

tów po stronie KAS a z drugiej strony przyczynią się do przyspieszenia postępowań i zwiększenia pewności interpretacji przepisów. Z kolei drugie wystąpienie w tym panelu to arcyciekawa opowieść o tym jak budować zespół różnorodnych specjalistów (w tym przede wszystkim IT), który nie dość, że musi szybko i sprawnie reagować na wymagania ze strony szeroko rozumianej administracji (krajowej jak i Komisji Europejskiej – np. rejestr CBAM) to jeszcze przed wdrożeniem zmian do systemu czy też wprowadzeniem nowej usługi jest w stanie przeanalizować także otoczenie biznesowe i zrozumieć, w oparciu o dokumenty merytoryczne, dlaczego takie a nie inne zmiany są konieczne.

2. **ESG.** W praktyce międzynarodowych łańcuchów dostaw towarów obecnie kluczowego znaczenia nabiera CBAM. Ta instytucja wchodzi w tym czasie w kolejny etap wdrożenia. Dodajmy, że etap niejasny, nieprzygotowany, a przez to powodujący duże obawy i niepewność przedsiębiorców, ale i administracji. CBAM poprzez ciągle modyfikowaną przez KE platformę do raportowania, nieprzygotowaniem nadal jednoznacznych regulacji dotyczących uzyskania statusu UZ (po konferencji pojawił się projekt rozporządzenia wykonawczego KE) oraz pewne podobieństwa (w zakresie kryteriów oceny dokonywanej przez organy rozpatrujące wnioski) do AEO (ale o AEO nie ma mowy w CBAM – ciekawe dlaczego?) stanowi dla coraz większej liczby firm obciążenie. Co z tego, że nie jest trudnym zrozumienie celów wprowadzenia tej opłaty (rozwiązania?), skoro nie znamy ostatecznych kosztów jej wprowadzenia w pierwszym okresie a ponadto partnerzy gospodarczy spoza UE nie muszą przecież dostosowywać się do regulacji unijnych. Zatem obecnie CBAM to więcej niewiadomych niż odpowiedzi na pytania. Wymogi CBAM to także należyta staranność, znana także w sprawach podatkowych, np. w cenach transakcyjnych. Natomiast co do EUDR wiemy na razie tylko to, że wdrożenie będzie przesunięte na 2025 rok. Nie oznacza to jednak odsunięcia tematu. Można przyjąć, że hasło WYLESIANIE pojawi się na pewno za rok, bowiem Parlament Europejski, Rada i Komisja Europejska raczej nie wycofają się z tego pomysłu. Uzasadnieniem dla takiego stwierdzenia jest przede wszystkim procedowanie zmian zaproponowanych przez Parlament Europejski – korzystnych dla przedsiębiorstw z UE – ostatecznie odrzuconych przez Komisję. Pozostaje nam próbować dostosować się do kolejnych wymogów i zagrożeń (ryzyk) w handlu i rozwijać działy (osoby) compliance.
3. **BEZPIECZEŃSTWO.** Temat bardzo obszerny, wystąpienia ciekawe i wręcz fascynujące, jeśli weźmiemy pod uwagę, co nas czeka po nowelizacji polskiej ustawy sankcyjnej (choćby prawdopodobne kary: do 500 tysięcy złotych!). System kontroli eksportu (regulacje prawne, wymogi faktyczne), sankcje amerykańskie, europejskie,

polskie, rozproszenie w Polsce organów odpowiedzialnych za poszczególne elementy układanki składającej się na ów system – to wszystko po raz kolejny kieruje nas ponownie na compliance, na konieczność stosowania różnego rodzaju analiz, na rozliczalność (dokumentowanie chociażby należytej staranności, czyli tak jak w pkt 2), na analizę i zarządzanie ryzykiem. Tematyka ta na pewno powinna pojawić się w kolejnych spotkaniach, szkoleniach, wystąpieniach i przyszłorocznej konferencji w Poznaniu.

4. **Na koniec kwestia nUKC i „reformy” prawa celnego UE.** Celowo słowo reforma ująłem w cudzysłowie, gdyż podczas konferencji przedstawiono sposób prac nad projektem nUKC, harmonogram, jak i cienie, niedostatki i odmienną od dotychczasowych praktyk metodykę konsultacji (których przecież przed opracowaniem projektu nie było), które wpłynęły na to, że założenia (jak i sam projekt nowych przepisów) był i jest dalece niedopracowany – i jest to raczej eufemizm. Dość powiedzieć, że przed nami polska prezydencja od początku 2025 r., podczas której są plany, aby przyspieszyć prace (przede wszystkim w Radzie UE) i być może zakończyć opiniowanie projektu. Warto także wspomnieć, że chyba najtrudniejszymi tematami do uzgodnień są: e-commerce, T&C, Data Hub, organ celny UE.

Podsumowując, myślę, że miniona konferencja była potrzebna, jednakże zostało po niej więcej pytań niż odpowiedzi. Wobec tego kolejna edycja powinna przybrać nieco inną formę – bardziej rozbudowaną. Jaką ostatecznie jeszcze nie wiemy, ale miejmy nadzieję, że spotka się ona z uznaniem uczestników. Myślę, że dziękując raz jeszcze wszystkim zaangażowanym w to przedsięwzięcie (ze strony organizatora – UEP jak i naszej, Głównego Partnera – SWLEX Sp. z o.o.) mogę zaprosić do Poznania w październiku 2025 r.

Dariusz Leśniewski – prawnik (tel. 503126275) www.swlex.pl

Organizatorzy zapraszają do udziału, my będziemy w swoim czasie przypominać.

Kolejna trzecia edycja konferencji celnej **PRAWO CELNE – DYLEMATY I WYZWANIA** będzie miała miejsce **17.10.2025 r. na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu**. Hasło przewodnie to: **NALEŻYTA STARANNOŚĆ W MIĘDZYNARODOWYM ŁAŃCUCHU DOSTAW TOWARÓW**. Przewidziane są 4 panele: 1. Wprowadzenie – dyrektywa o należytej staranności; 2. Podatki; 3. Cło; 4. Reglamentacje.

Redakcja

Jacek Matarewicz

Sejm zdecydował o przesunięciu daty wejścia w życie systemu kaucyjnego, ale odrzucił poprawki Senatu – czy słusznie? 10 grzechów głównych nowego systemu kaucyjnego

Niniejszy tekst odnosi się do szkodliwych dla małych i średnich przedsiębiorców regulacji dotyczących systemu kaucyjnego, które w obecnym brzmieniu promują duże międzynarodowe koncerny kosztem rodzimego biznesu.

Proces legislacyjny – co nagle to ...

Sejm ustawą z 21.11.2024 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw¹ gruntownie zreformował system kaucyjny, a więc przepisy, które jeszcze nie weszły w życie. Świecką tradycją staje się więc uchwalanie ustaw nowelizujących wcześniejsze nowelizacje, zanim te wcześniejsze zaczną obowiązywać. W tym przypadku datą początkową był pierwotnie 1 stycznia 2025 r., ale wydłużono czas na przygotowania do nowych regulacji do października 2025 r., kiedy to system kaucyjny ma wejść w życie. Niewątpliwie dobrze, że ustawodawca wsłuchał się w głos biznesu i dał więcej czasu na przygotowania. Szkoda tylko, że Sejm nie zgodził się z senatorami, którzy w uchwale Senatu z 4.12.2024 r. (Druk nr 886) w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw proponowali przesunięcie startu systemu kaucyjnego o 3 miesiące, tj. na dzień 1 stycznia 2026 r. W uchwale Senatu zwrócono uwagę, że przesunięcie terminu obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym na dzień 1 października 2025 r. jest niewystarczające do uruchomienia w Polsce systemów kaucyjnych. Powołując się na opinie przedstawicieli strony biznesowej, podkreślono, że uruchomienie obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym od 1 października 2025 r. może oznaczać chaos zarówno wśród producentów, punktów handlowych, jak i konsumentów. Istotne znaczenie dla Senatu miało także stanowisko strony samorządowej, która również wskazywała na konieczność przesunięcia terminu wdrożenia systemu kaucyjnego na dzień 1 stycznia 2026 r., a więc od początku nowego roku budżetowego, a nie – jak obecnie – w jego trakcie, co w tej chwili może skomplikować planowanie finansowe oraz realizację zaplanowanych wydatków.

Powyższe argumenty należy uznać za rzeczowe i racjonalne. W historii polskiego konstytucjonalizmu Senat uważany był za izbę refleksji. Szkoda, że tym razem mimo sensownego uzasadnienia Sejm przegłosował odrzucenie poprawek Senatu, stawiając na „tempo” prac legislacyjnych oraz skracając proponowany przez Senat okres vacatio legis.

Zmiany w VAT

Analizując treść Noweli, to z perspektywy VAT najważniejsze zmiany w stosunku do przepisów uprzednio obowiązujących jest to, że doszło do ujednolicenia zasad rozliczenia kaucji od opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku. Nową rolę przyznano także podmiotom reprezentującym (operatorom) odpowiedzialnym za prowadzenie systemu kaucyjnego. Z racji tego, że całość pobranych kaucji od opakowań podlegających pod system kaucyjny będzie przekazywana przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do podmiotu reprezentującego, to naturalną konsekwencją dla ustawodawcy stało się, że to właśnie ten podmiot reprezentujący powinien być odpowiedzialny za policzenie, pobór i wpłatę VAT od niezwróconych opakowań. Podmiot reprezentujący jako płatnik VAT będzie też zobowiązany do prowadzenia szczegółowej ewidencji określającej m.in. rodzaje opakowań, ich liczbę i wartości pobranej kaucji w danym roku oraz ilość zwróconych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje tych opakowań lub odpadów opakowaniowych, ich liczbę i wartość zwróconej kaucji w danym roku. Ewidencja podmiotu reprezentującego będzie też prowadzona z podziałem na wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. Wpłaty podatku płatnik powinien dokonać do końca stycznia kolejnego roku następującego po roku rozliczeniowym.

Podatnikiem z tytułu rozliczenia ujemnego tych opakowań będzie natomiast podmiot wprowadzający do obrotu napoje w tych opakowaniach. Opakowania objęte systemem kaucyjnym nie będą zasadniczo podwyższały podstawy opodatkowania VAT (art. 29a ust. 11a ustawy o VAT). Ustawa jednak wprowadza obowiązek rocznego rozliczania wprowadzonych do obrotu i zwróconych opakowań. Zgodnie z dodanym art. 29a ust. 12c ustawy o VAT, w przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych

przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku. Kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji.

Przyjęty model korekty VAT będzie miał swoje wady. Jedną z zasadniczych wad jest to, że podmiot wprowadzający nie ma wpływu na to, jak będzie wyglądała u niego korekta podstawy opodatkowania w związku z niezwróceniem do niego opakowań zwrotnych. Już dzisiaj eksperci zwracają uwagę, że mogą pojawić się różnice w ewidencjach prowadzonych przez podmioty reprezentujące i producentów. Myślę jednak, że ci ostatni najbardziej obawiają się nie samego VAT, lecz systemu, który może uprzywilejować jednych kosztem drugich. Problem podmiotów wprowadzających napoje w opakowaniach zwrotnych nie kończy się więc na VAT.

Nietransparentny i niesprawiedliwy dla producentów system

Zgodnie z nowymi przepisami, producenci niejako zostali przymuszeni do przystąpienia do systemu kaucyjnego. Ci, którzy tego nie zrobili będą obciążani wysoką opłatą produktową. Ci z kolei, którzy do systemu kaucyjnego przystąpią, będą rozliczani za osiągnięcie określonego poziomu selekcji odpadów, na który nie mają wpływu. W przypadku niebilansowania się ilości opakowań sprzedawanych i przyjmowanych z powrotem koszt kaucji będzie finansował producent. Dodatkowo, będzie on zobowiązany uiścić opłatę produktową obliczoną oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Faktycznie jednak osiągnięcie określonego poziomu recyklingu uzależnione będzie jedynie od sprawnie i skutecznie działających operatorów (podmiotów reprezentujących), a więc producenci nie będą mieli na swoje obowiązki żadnego wpływu, jeśli wybiorą np. mniej „skutecznego” operatora. System ten stwarzać może patologie i nieprawidłowości o charakterze łapówkarskim i korupcyjnym. Do wad systemu można zaliczyć tzw. 10 grzechów głównych, o których mowa poniżej, tj.:

1. Brak zagwarantowanego dostępu producentów do danych w zakresie uzyskanego poziomu odbioru ich opakowań przez organizację, z którą mają podpisaną umowę jak również przez inne organizację.
2. Brak zasad dotyczących funkcjonowania operatorów systemu kaucyjnego w zakresie transparentnej informacji czyje i ile opakowań który operator zebrał.

3. Brak zasad w zakresie identyfikacji opakowań po kodzie kreskowym EAN, aby można było zweryfikować, ile opakowań danego producenta zostało zwróconych.

4. Brak zasad w zakresie rozliczenia między operatorami zebranych opakowań.

5. Brak odpowiedzi, co w przypadku, gdy opakowania danego producenta zbierze inny najsilniejszy operator, który jest powiązany z koncernami i który z tym producentem nie ma zawartej umowy?

6. Brak zagwarantowania miejsca w sieciach handlowych dla wszystkich operatorów lub transparentnych i precyzyjnych zasad co do podziału zebranych opakowań.

7. Ryzyko, że w niektórych branżach najsilniejszy operator zbierze opakowania producentów, których nie reprezentuje.

8. Dyskryminacja podmiotów sprzedających napoje do małych polskich sklepów i sieci, w których nie ma obowiązku umieszczania maszyn do selektywnej zbiórki opakowań zwrotnych.

9. Brak wpływu producenta na to, do której maszyny, którego operatora systemu kaucyjnego, klient (konsument) wrzuci opakowanie.

10. Brak wpływu producenta na wynik selektywnej zbiórki, przy jednoczesnym ryzyku finansowym, gdy poziom oczekiwany tej zbiórki nie zostanie „przez niego” osiągnięty.

Nie da się ukryć, że już dzisiaj rodzimy producent niezależny jest w gorszej pozycji od koncernów, które mają uprzywilejowaną pozycję w dostępie do rynku, w tym przede wszystkim do dużych sieci handlowych. Na domiar złego ustawodawca tworzy system, w którym uprzywilejowuje duże podmioty pod względem dostępu do automatów, ponieważ nie zagwarantował dla mniejszych podmiotów systemu kaucyjnego miejsca dla automatów tych podmiotów, ani do informacji, ani do sprawiedliwego podziału zebranych opakowań. Obciąża się więc producenta kosztem funkcjonowania tego systemu, pozostawiając go w zasadzie bezbronnym w weryfikacji systemu. System kaucyjny w obecnym kształcie jest nietransparentny i wymaga pilnej zmiany. Przykre jest to, że byłaby to kolejna zmiana jeszcze przed jego wejściem w życie. Lepiej jednak poprawiać prawo zanim wyrządzi ono komuś szkodę. Obecnie przyjmuje się, że konsument nie powinien się zastanawiać, gdzie odda opakowanie. W efekcie, może kupić napój w małym sklepie, a wrzucić opakowanie w maszynie w dużej sieci handlowej. Producent, który sprzedaje tylko w małych sklepach nigdy nie otrzyma zwrotu swoich opakowań tylko zostaną zebrane przez innych operatorów, z którymi nie ma podpisanej umowy. Czy ktoś się jeszcze nad tym pochyli?

Dr Jacek Matarewicz, adwokat i doradca podatkowy.

Przypisy końcowe

1 https://orka.sejm.gov.pl/proc10.nsf/ustawy/760_u.htm (dostęp: 11.12.2024 r.), dalej: „Nowela”.

Grzegorz Kazimierz Walkowski

Konwencje i porozumienia Polski z Republiką Weimarską i Rzeszą Niemiecką

Z przyczyny rozmaitych okoliczności politycznych, których omówienie przekracza czysto legislacyjne ramy bieżącego opracowania, zawarta została szeroko znana i komentowana konwencja celna jaką Polska zawarła i wykonywała w okresie międzywojnia. Mowa teraz o omówionym już dosyć szeroko wcześniej polsko-niemieckim porozumieniu dotyczącym Górnego Śląska z 15 maja roku 1922. Z powodu wysokiego poziomu uprzemysłowienia, część tego regionu, jaka wskutek postanowień traktatowych i plebiscytów ludnościowych przypadła po Wielkiej Wojnie II RP, była najbardziej znaczącym regionem gospodarczym dla polskiej ekonomiki. Zagadnienia stricte celne regulowały postanowienia rzeczonoj konwencji zawarte w Tytule I Sprawy Celne, jej części piątej – Sprawy Gospodarcze. Ustanowiono (w istocie potwierdzono) autonomiczność ustawodawstw w obrębie obszarów celnych polskiego i niemieckiego. Z uwagi na dotychczasową przynależność regionu do (tzw.) Republiki Weimarskiej (w oświadczeniu rządowym z dnia 1 czerwca 1922 mowa jest o Rządzie Rzeszy Niemieckiej¹ – taka była oficjalna nazwa państwa), przyjęto zasadę, że w ciągu sześciu miesięcy od wejścia traktatu w życie, towary wwieszone na obszary plebiscytowe będą zwolnione od cła i to samo dotyczyło towarów potrzebnych do procesów produkcyjnych jakie zachodziły na Górnym Śląsku, przy czym te drugie zwolnienia były poddane dozorowi. Istotne w tym zakresie, po upływie okresu sześciomiesięcznego były postanowienia art. 220, który stanowił, iż: „Surowce, półsurowce i półfabrykaty, wytworzone i pochodzące z zakładów przemysłowych jednej z dwóch części obszaru plebiscytowego, przeznaczone do przeróbki w zakładach przemysłowych drugiej części, będą w ciągu 15-tu lat przechodzić granicę bez cła, o ile mają być one z powrotem wwieszone do kraju ich pochodzenia.”. To odbywać się miało pod dozorem i dotyczyło uszlachetnienia. Z kolei, zapis zawarty w art. 224 omawianej teraz konwencji przewidywał, że: „Produkty naturalne lub wyroby wytworzone i pochodzące z polskiej części obszaru plebiscytowego, będą, w myśl art. 268 Traktatu wersalskiego, wpuszczone do Niemiec w ciągu lat 3-ch bez cła. Okres biec będzie od dnia zanotyfikowania granicy Niemcom i Polsce.” Traktat przewidywał, że zwolnienie dotyczy tylko cła a nie ustalonych przez strony zgodnie z swoim prawem podatków i opłat oraz z tytułu pozwoleń przewozowych związanych z przewozem między obszarami plebiscytowymi, a potem przez granicę. Osobno uregulowano na przeciąg pięciu lat od wejścia w życie traktatu sprawę przetopu złomu żelaznego

w zakładach istniejących przed podziałem. Traktat ustanawiał także kontyngenty wywozowe różnych produktów, zastrzegając prawo do wydawania decyzji o ich wywozie władzom obu umawiających się stron, przy czym w obrębie tych towarów miała być stosowana klauzula (zasada) najwyższego uprzywilejowania (art. 231). W końcowej części tytułu określono zasady i przedmiot wwozu do Niemiec pewnych grup towarowych oraz graniczny moment w czasie stosowania do nich zasady (klauzuli) najwyższego uprzywilejowania, w oparciu o postanowienia art. 268 lit. b Traktatu wersalskiego (ten konkretny zapis dotyczył Polski, ustanawiając poza zasadą trzyletniego zwolnienia od ceł prawo Polski do przygotowania listy towarów, których wwieszenie do Niemiec (Rzeszy) miało być zwolnione od cła, przy ogólnym zastrzeżeniu, że asortyment towarowy nie mógł wartościowo przekroczyć średnich wielkości wwozowych z lat 1911–1913). Było to podobne uregulowanie do zawartego pod literą a) Traktatu wersalskiego, odnoszącego się do Francji. Ponieważ we wskazanych latach Polska nie istniała, ilość towarów wwożonych do Niemiec na mocy wspomnianego traktatu była limitowana praktycznie jedynie przez zdolności produkcyjne polskiej gospodarki, a koncentrowała się na wywozie węgla kamiennego. Klauzula najwyższego uprzywilejowania wobec towarów pochodzących z Polski obowiązywała do dnia 15 czerwca roku 1925 w odniesieniu do kontyngentów wywożonego do Niemiec węgla kamiennego. Z różnych powodów, w tym w szczególności z uwagi na odzyskaną przez Republikę Weimarską w początku roku 1925 swobodę poczynań dyplomatycznych, Niemcy, negocjując już od roku 1924 warunki dalszej współpracy po 15 czerwca 1925, usztywniły swe stanowisko wobec handlu z Polską. To podejście oraz wprowadzenie niesprzyjającego importowi przelicznika złotego (już po denominacji w ramach reform Grabskiego) w ramach taryfy celnej – jak 1:1,3, a także retorsje Polski wobec ograniczania kontyngentów przywozowych stosowanych przez władze niemieckie, określane bywa w polskiej historiografii jako wojna celna z Niemcami, zjawiska społeczno gospodarczego nasilonego światowym Wielkim Kryzysem.

Wojna celna niemiecko-polska z lat 1925–1934 miała swoje szersze tło międzynarodowe i orbitowała wokół układów zakończonych podpisaniem traktatów w Locarno z końca roku 1925, które istotnie zmieniały europejską scenę polityczną, w sumie na niekorzyść Francji (choć Polska podpisała z tym krajem Traktat Gwarancyjny a z Niemcami Traktat Arbitrażowy) i kończyły polskie aspiracje do zaję-

cia wysokiej pozycji w strukturach organizacyjnych Ligi Narodów. W grę wchodziły także sprawy – tymczasem – pokojowej rewizji granicy polsko-niemieckiej i eksterytorialnego korytarza z Niemiec do W. M. Gdańska. Tu wystarczy skrótowo przedstawić jej aspekty celne.

Jednym z założeń reformy walutowej jaka była przygotowywana w Polsce od roku 1923 (weszła w życie w kwietniu 1924) było stworzenie silnego pieniądza opartego o złoto. Środkami prowadzącymi do tego było, oprócz pożyczek zagranicznych, zwiększenie przychodów budżetowych, a jednym z nich jakie miały bezpośrednio do tego posłużyć był planowany wzrost dochodów z ceł. Temu konkretnemu celowi służyła reforma prawa celnego w Polsce z roku 1924. Bezwzględnie trzeba też wspomnieć o opłatach pobieranych przy cłach – dotychczasowa taksa komisowa, której wysokość ustalona Rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 marca 1923 r. o zmianie i podwyższeniu taksy komisowego, pobieranego przez agencje celne polskich kolei państwowych² niewiele przekraczała 1% jego wartości dla towarów przywożonych, wzrosła do maksymalnie 5% mocą Rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 listopada 1923 r. o zmianie i podwyższeniu taksy komisowego, pobieranego przez Agencje Celne P.K.³ Wprawdzie wskazany właśnie przepis obowiązywał do 1 grudnia roku 1923, jednak wprowadzenie stawki procentowej nie miało związku z inflacją, a zapowiadało zaostrzenie polityki celnej państwa.

Poczynania Niemiec w ich polityce celnej już po zakończeniu obowiązywania klauzuli najwyższego uprzywilejowania było nieprzewidywalne, spodziewano się jednak w Warszawie zbudowania nowych relacji na zasadach traktatu bilateralnego, mającego obniżyć stawki celne ustanowione przez Polskę jako wyjściowe (autonomiczne, czyli generalne). Tak się jednak nie stało. Niemcy dotrzymały wprawdzie szeroko rozumianych postanowień konwencyjnych traktatu z 15 maja roku 1922, ale zamierzały połączyć negocjacje dotyczące tzw. optantów, czyli obywateli zamieszkujących przyznany Polsce Górny Śląsk z negocjacjami handlowymi, zwłaszcza w sytuacji zaostrzającego się w Polsce kryzysu pieniężnego (efektem było osłabienie złotego w początku roku 1925), potem budżetowego, a wreszcie politycznego (nie tylko w postaci dymisji premiera Grabskiego, ale w ostatecznej konsekwencji – zamachu majowego z roku 1926). Po fiasku negocjacji dotyczących obniżenia importu węgla z dotychczasowych 300 do 60 tys. ton miesięcznie, w zamian za uznanie tego za wykonywanie klauzuli najwyższego uprzywilejowania dla Polski po dniu 15 czerwca 1925, Niemcy wprowadziły embargo na węgiel kamienny pochodzący z polskich kopalń. Zaostrzyły także przepisy o wywozie towarów za granicę, co uderzyło w polską gospodarkę. Trzeba jednak zaznaczyć, że istniały handlowe porozumienia branżowe na przykład układ z 30 listopada 1927 r. w sprawie tymczasowego uregulowania obrotu drzewnego, czy też umowa

w sprawie wywozu żyta z dnia 18 lutego roku 1930.

Od strony polskiej, pierwszym aktem prawnym wydanym wyraźnie (o tym wprost stanowił § 2 przywołanego właśnie przepisu) jako retorsja za niemiecki zakaz eksportu do RP było Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów⁴. Za tym, poszły przepisy późniejsze wydawane przez niemal 10 lat, w sumie 13. Były to, w chronologii – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów⁵, a następnie:

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1928 r. w sprawie uchylecia zakazu przywozu niektórych towarów⁶,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1929 r. w sprawie zakazu przywozu mąki pszennej i żytniej⁷,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1929 r. w sprawie zakazu przywozu kasz⁸,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1930 r. w sprawie zakazu przywozu kleju⁹,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1931 r. w sprawie zakazu przywozu nawozów azotowych¹⁰,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów¹¹,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów¹²,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1932 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów¹³,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 lipca 1932 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów¹⁴,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 lipca 1932 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1931 r. w sprawie zakazu przywozu nawozów azotowych¹⁵,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 marca 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów¹⁶,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1933 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów¹⁷.

Nie jest przypadkiem, że pierwsze dwa z wymienionych aktów prawnych dzielił dystans trzyletni, natomiast pozostałych 9 wydanych zostało na przestrzeni lat pięciu, jak również to, że rozporządzenie z lutego 1928 dotyczyło uchylecia zakazu przywozów. Wprawdzie w paragrafie 1

rzeczonego zastrzeżono, że towary wymienione w rozporządzeniu z roku 1925, jeśli przywożone są z Rzeszy nie korzystają ze zwolnienia, wskazano jednak możliwość ominięcia embarga poprzez zaopatrzenie towaru w świadectwo pochodzenia i wizę konsularną. Było to m.in. spowodowane rozpoczęciem negocjacji handlowych polsko-niemieckich, które znalazły swój finał w zawartej w dniu 17 marca roku 1930 w Warszawie umowie gospodarczej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, krajami reprezentowanymi przez swoich prezydentów.

Umowa ta przewidywała (art. 1) dla wytworów gleby i przemysłu zarówno w przywozie jak i wywozie zasadę najwyższego uprzywilejowania. Zastrzeżono (art. 2) nakaz stosowania rzeczzonej klauzuli także w przypadku wprowadzenia towaru przez inny kraj, nie będący stroną umowy. Klauzulę miano stosować także w odniesieniu do uprzywilejowanego obrotu celnego. Co więcej, zadeklarowano w umowie wolę zniesienia pozwoleń przywozowo-wywozowych (art. 5). W dalszej części zamierzano uregulować sprawę kontyngentów na polski węgiel, glejtę i minię ołowianą, zwierząt i produktów zwierzęcych oraz – z Niemiec do Polski – złomu i surowej smoły. Liczby planowanych kontyngentów były przedmiotem negocjacji, jednak ich szczegółowy przebieg nie jest znany. Umowa była bardzo obszerna (liczyła 38 artykułów, w których regulowano sprawy ruchu towarowego, w tym morskiego, jak i osobowego), została opublikowana¹⁸ bez załączników, jednak z niewiadomych powodów nie została ratyfikowana ani przez Polskę ani przez Niemcy, zatem nie weszła w życie, w przeciwieństwie do listopadowej umowy o ruchu osobowo-towarowym pomiędzy Rzeszą a Prusami Wschodnimi. Być może, przeszkodą dla ratyfikowania umowy handlowej z Niemcami były negocjacje amerykańsko-polskie zakończone podpisaniem w Waszyngtonie w dniu 15 czerwca 1931 bardzo korzystnego dla Polski Traktatu przyjaźni, handlowego i spraw konsularnych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi¹⁹. Traktatem tym ustanowiono wolność handlu i dostępu do portów pomiędzy stronami i gwarantowano oprócz klauzuli najwyższego uprzywilejowania w sprawach celnych (art. VI) równość traktowania w handlu i sprawach żeglugowych.

W każdym razie, zasadniczy etap wojny celnej Polski z Niemcami zakończyło podpisanie paktu o nieagresji, formalnie nazwanego: Deklaracją między Polską a Niemcami o niestosowaniu przemocy, podpisaną w Berlinie dnia 26 stycznia 1934 r.²⁰ W jej wyniku, doszło do zawarcia porozumienia handlowego, przy czym należy zaznaczyć, że w dniu 14 października 1933 r.²¹ (ratyfikacja jak widać była mocno opóźniona) zawarto wstępne porozumienie celne.

Treść porozumienia z roku 1934 (oficjalna nazwa i publikator to: Protokół między Polską a Niemcami w sprawie normalizacji wzajemnych stosunków gospodarczych, podpisany wraz z załączonym do niego Porozumieniem

o przewozie zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych, w Warszawie dnia 7 marca 1934 r. (ratyfikowany zgodnie z ustawą z dnia 2 marca 1935 r.; Dz. U. 1935 Nr 23, poz. 14²², przedstawia się następująco:

Protokół.

Rząd Polski i Rząd Rzeszy Niemieckiej, ożywione pragnieniem zakończenia anormalnego stanu w ich stosunkach gospodarczych oraz stworzenia przez niniejsze porozumienie podstawy do dalszego rozwoju w drodze umowy ich wymiany handlowej, postanowiły, co następuje:

I. Zniesione zostają wzajemne zarządzenia bojowe, a mianowicie:

1) ze strony niemieckiej: Stosowanie do produktów gleby i przemysłu polskiego pochodzenia taryfy maksymalnej (Obertarif), o ile stosowanie to nie zostało już uchylone przez rozporządzenia z 14 marca 1932 r. Reichsgesetzblatt 1932, część I, str. 142) i z 26 marca 1932 r. (Przypis Reichsgesetzblatt 1932, część I, str. 166.

2) ze strony polskiej:

a) Załącznik 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z 11 października 1933 r. o zakazie przywozu niektórych (niemieckich) towarów Dziennik Ustaw Nr 79, poz. 561,

b) Stosowanie do towarów niemieckich ceł maksymalnych według rozporządzenia z 11 października 1933 r. Monitor Polski Nr 236, poz. 256,

c) Obwieszczenie z 10 marca 1926 r. dotyczące zabronienia przewozu zakazanych do przywozu towarów przez niemieckie porty i koleje żelazne Monitor Polski Nr 56, jak również dalsze zarządzenia w tej sprawie.

II. Pochodzenie towaru z niemieckiego lub polskiego obszaru celnego nie może w przyszłości stanowić powodu do jakiegokolwiek dyskryminacji przy stosowaniu i przyznawaniu autonomicznych ulg celnych, tj. takich ulg celnych, które obowiązują ogólnie na polskim lub na niemieckim obszarze celnym.

III. Rząd Rzeszy Niemieckiej stosować będzie do przywozu z niemieckiego obszaru celnego stawki ogólnej taryfy przywozowej celnej.

Rząd polski stosować będzie do przywozu z Rzeszy Niemieckiej stawki II kolumny taryfy celnej przywozowej.

IV. Korzyści specjalne, które będą przysługiwały Niemcom przy stosowaniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r., Dziennik Ustaw Nr 79, poz. 561 stanowią przedmiot osobnego porozumienia.

V. Rząd Rzeszy Niemieckiej przyrzeka, że przy przywozie masła uwzględniać będzie w należyty sposób interesy polskie.

VI. Rząd Rzeszy Niemieckiej udzielać będzie pozwoleń na

wywóz do polskiego obszaru celnego złomu wymienionego w numerze wywozowym 843 statystycznego spisu towarów, stosownie do porozumienia między przedstawicielami polskiego i niemieckiego przemysłu żelaznego z dnia 19 października 1933 r.

VII. W zakresie tranzytu zwierząt żywych, części zwierząt oraz produktów zwierzęcych pochodzących z polskiego obszaru celnego stosowane będą w Rzeszy Niemieckiej postanowienia zawarte w załączonym specjalnym porozumieniu.

VIII. Obydwa rządy zaniechają we wzajemnych stosunkach gospodarczych wszelkiego rodzaju dyskryminacji powstałych jako skutek konfliktu gospodarczego.

IX. O ile po wejściu w życie niniejszego Protokołu jedna ze Stron, na skutek jego niekorzystnego oddziaływania lub też na skutek przedsięwziętych przez drugą Stronę zarządzeń w dziedzinie gospodarczej, uważałaby się za pokrzywdzoną, lub też o ile jedna ze Stron nie byłaby w możliwości dotrzymywać postanowień zawartych w niniejszym Protokole, rozpoczęte będą bezzwłocznie, na jej żądanie, rokowania w celu zaradzenia temu stanowi rzeczy. O ile rokowania te w ciągu miesiąca, licząc od dnia wpłynięcia wniosku, nie doprowadziłyby do zadowalającego rezultatu, wówczas Strona, która uważa się za pokrzywdzoną, będzie miała prawo Protokół niniejszy wymówić. W tym wypadku straci on moc obowiązującą w miesiąc po wymówieniu.

X. Protokół niniejszy, który sporządzony został w dwóch oryginałach w języku polskim i niemieckim, będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione możliwie najrychlej w Berlinie. Protokół wchodzi w życie dziesiątego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

Sporządzono w Warszawie, dnia 7 marca 1934 r.

W ślad za protokołem (stanowiącym w istocie deklarację polityczno-gospodarczą), zawarto umowy handlowe i wydano stosowne przepisy prawa krajowego, a to przede wszystkim: Ustawę z dnia 9 stycznia 1936 r. w sprawie ratyfikacji umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r.²³; Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r.²⁴; Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 września w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia polsko-niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r.²⁵; Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień drugiego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą

Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego w Warszawie dnia 19 października 1936 r.²⁶; Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 lutego 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanej w Warszawie dnia 20 lutego 1937 r. umowy między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie przedłużenia umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r.²⁷; Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień umowy dodatkowej do umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką²⁸.

Grzegorz Kazimierz Walkowski jest twórcą szerokiego opracowania z zakresu prawa podatkowego (System polskiego prawa podatkowego w praktyce), jak również prac z zakresu historii prawa (Polski proces ziemski do końca XV w.) oraz dzieł ściśle historycznych (wielotomowej pracy Piastowie, a Rzesza w latach 937/939- 1138), a także tłumaczem kanonów europejskiej historiografii średniowiecznej (Kronika uczonego Fredegara, Dzieje Sasów Widukinda, Roczniki królestwa Franków, Roczniki kwedlinburskie i in.), a także dzieł polskich m.in. Kroniki książąt polskich i Kroniki polsko-śląskiej.

Wyżej prezentowana publikacja jest jednym z rozdziałów monografii pt. System polskiego prawa celnego w latach 1918-2004.

Książka, to prawno-historyczna monografia omawiająca powstanie, przekształcenia i zakończenie obowiązywania narodowego gałęziowego zespołu norm prawnych z zakresu celnictwa. Praca obejmuje rozważania z zakresu teorii państwa (odzyskanie niepodległości przez Rzeczpospolitą i jej prawno-ustrojowy byt w okresie Drugiej Wojny Światowej oraz ponowne odrodzenie państwowości po jej zakończeniu) i z zakresu teorii prawa.

Pierwsza część pracy oprócz zagadnień definicyjnych oraz omówienia historii polskiej nauki skarbowości poświęcona jest analizom dogmatycznym definiującym paradygmaty istnienia systemu polskiego prawa celnego. Bazując na zrębach wyewoluowanej teorii normatywizmu wywodzącej się z dorobku intelektualnego J. Wróblewskiego i W. Langa, po raz pierwszy w polskiej doktrynie prawa przeprowadzony został dowód na istnienie gałęziowego systemu polskiego prawa celnego. Prowadzą do tego celu dywagacje dotyczące teorii dowodowych, a także zostaje - również po raz pierwszy w polskiej literaturze przedmiotu - sformułowana ściśle prawnicza definicja normy prawnej prawa celnego, to - w powiązaniu z normą prawa podatkowego.

W monografii, dla potrzeb czytelnego dydaktycznego, a jednocześnie metodologicznie poprawnego dogmatycznego zdefiniowania przebiegu stosunku prawno-celnego wyko-

rzystane zostało nowatorskie narzędzie badawcze - normatyw prawa i postępowania celnego.

W kolejnej części zawierającej omówienie prawa pozytywnego w aspektach kompetencyjno-organizacyjnym, tariff celnych oraz postępowania w sprawie wymiaru cła wyszczególnione zostały (i w najistotniejszych zarysach

przybliżone) wszystkie regulacje prawno-celne jakie obowiązywały w Polsce i Polskę od chwili odzyskania niepodległości aż po wstąpienie Polski do Unii Europejskiej.

Tytuł dostępny będzie na rynku w bieżącym roku.

Przypisy końcowe

1 Dz. U. z 1922 r. Nr 44, poz. 371.

2 Dz. U. z 1923 r. Nr 28, poz. 179.

3 Dz. U. z 1923 r. Nr 119, poz. 967.

4 Dz. U. z 1925 r. Nr 61, poz. 430.

5 Dz. U. z 1925 r. Nr 69, poz. 486.

6 Dz. U. z 1928 r. Nr 15, poz. 113.

7 Dz. U. z 1929 r. Nr 55, poz. 438.

8 Dz. U. z 1929 r. Nr 91, poz. 680.

9 Dz. U. z 1930 r. Nr 45, poz. 382.

10 Dz. U. z 1931 r. Nr 62, poz. 501.

11 Dz. U. z 1931 r. Nr 98, poz. 750.

12 Dz. U. z 1931 r. Nr 111, poz. 865.

13 Dz. U. z 1932 r. Nr 9, poz. 57.

14 Dz. U. z 1932 r. Nr 65, poz. 607.

15 Dz. U. z 1932 r. Nr 65, poz. 608.

16 Dz. U. z 1933 r. Nr 18, poz. 120.

17 Dz. U. z 1933 r. Nr 42, poz. 331.

18 M. P. 1930 Nr 70, str. 2–5; współcześnie jest traktowana jako pozycja pominięta, względnie niedostępna.

19 Publikowanego w Dz. U. z 1933 r. Nr 49, poz. 348.

20 Dz. U. z 1934 r. Nr 16, poz. 12.

21 Dz. U. z 1935 r. Nr 23, poz. 149.

22 Dz. U. z 1935 r. Nr 96, poz. 603.

23 Dz. U. z 1936 r. Nr 5, poz. 41.

24 Dz. U. z 1935 r. Nr 83, poz. 512.

25 Dz. U. z 1936 r. Nr 68, poz. 491.

26 Dz. U. z 1936 r. Nr 83, poz. 572.

27 Dz. U. z 1937 r. Nr 14, poz. 93.

28 Dz. U. z 1939 r. Nr 24, poz. 155.

Od redakcji: w wydaniu 5/24 opublikowaliśmy polską wersję publikacji

Frank Altemöller¹

WTO Appellate Body without Legitimacy? The Criticism of the Dispute Settlement System and the Response of the WTO Member States

4 Criticism of the Appellate Body and the question of legitimacy

Following on from numerous diplomatic interventions, the USA has now sought to justify its “blockade” by presenting a detailed report criticizing the substance of the Appellate Body’s work². The leitmotif of the American criticism is the argument that the Appellate Body lacks sufficient legitimacy to perform its functions: that its rulings to develop WTO law are carried out in a way that no longer conforms to the will of the contracting parties. As a result, the rulings of the Appellate Body exceeded their authority as set down in, for example, Art. 17 DSU. This had resulted, in recent years, in a unilateral and unreasonable disadvantage for the United States. This argument is accompanied by criticism that the Appellate Body decision-making practice in different cases on the same or similar legal questions is not consistent, but sometimes contradict each other. In some cases, the content of the decisions was not convincing. It was apparent from the

historical development and the rules on dispute settlement that the WTO contracting parties did not want to follow such an approach. As it continues, the report goes on to detail alleged violation of the regulations of the DSU³.

This criticism is directed at the various functions of the Appellate Body – but at its heart it touches on an understanding of the extent and limits affecting the delegation of sovereign power to international institutions and the basic functions of case law. Therefore, in the framework of this discussion, it will be helpful to begin by considering the elementary task of any case law. Legal texts often contain indefinite terms with respect to substantive law and its legal consequence (general clauses). Art. XXI GATT offers a particularly striking example of this, since almost all the legal terms are indefinite. The decision-making practice has the task of defining indefinite terms when deciding on individual disputes. This approach follows

accepted and practiced legal methods. The task for the Appellate Body and also for the Panels is specified in Art. 3:2 Sentence 1 and 2 DSU:

“The dispute settlement system of the WTO is a central element in providing security and predictability to the multilateral trading system. The Members recognize that it serves to preserve the rights and obligations of Members under the covered agreements, and to clarify the existing provisions of those agreements in accordance with customary rules of interpretation of public international law.” According to Art. 3:2 clause 3 DSU, “Recommendations and rulings of the DSB cannot add or diminish the right and obligations provided in the covered agreements”.

The WTO dispute settlement practice, like courts at a national level, has scope for interpretation. This is not to say that the space for interpretation opens the door to arbitrariness. The interpretation must always be substantiated using recognized methods. This substantive interpretation concretizes indefinite legal terms and gives them the form that enables them to be used on the occasion of the individual case to be decided. The more often an indefinite legal term is interpreted in decision making practice, the more concrete the definition of its content becomes. What this means is that legal disputes cannot be solved without substantiating undefined legal terms. So it is therefore unavoidable that the WTO dispute settlement practice must define WTO law. Because this defining process further clarifies the content of the legal terms, this always brings with it a further concretization of the law. It is fundamental to any dispute that controversial views will be advanced. This makes it necessary for the dispute settlement bodies to adopt an overarching perspective and thereby distance themselves from the views expressed by individual contracting parties. Against this background, it is the task of the Appellate Body to voice its recommendations for the reconciliation of precisely the dispute being assessed⁴. This means, that the dispute settlement bodies must also be free to express an opinion contrary to the views of a contracting party.

In establishing the dispute settlement system, the WTO contracting parties did more than hand over the authority to conduct dispute settlement proceedings and to adjudicate on disputes in selected cases at the multilateral level of the WTO⁵. This delegation also necessarily encompasses the authority to interpret the relevant content of the rules underlying the dispute being considered. According to Art. 17:6 DSU the appeal is limited to those issues of law covered in the panel report and legal interpretations developed by the panel. The establishment of the WTO dispute settlement mechanism as part of the Uruguay Round was an essential step in the further development in enforcement of WTO law. It elevates (and does not diminish) the quality of the legal process if, in addition to

the panel decisions regarding the legal situation of GATT 1947, it opens up the possibility of an appeal. Only the combination of the WTO rules, together with a dispute settlement process, guarantees the full functionality of the system, which the WTO contracting parties have undertaken to comply with (Art. 17: 1 DSU).

It also follows from this that the results found within the framework of corresponding institutions and proceedings may claim validity. The contracting parties' decision to establish this multilateral dispute settlement system was based on the principle of reciprocity: the dispute settlement is based on the expectation that the decisions will be based on the law and will be 'fair'. Either party can find itself in the role of the plaintiff or the defendant. It cannot be foreseen what the respective roles will be in the future. However, the decisive factor is the expectation that, when a party is involved in a legal dispute, decisions will be made in accordance with the law and not because of the individual interests of a contracting party. More strictly binding the Appellate Body's substantive work to the will of the contracting parties entails the danger of limiting the independence of the Appellate Body in terms of content and opening up new possibilities of exerting influence. For the WTO member states, the advantage of independent dispute settlement is precisely that the legal recommendations for the DSB can be drawn up under appropriate institutional protection and, as far as possible, without being impaired by power-political interests. However, since criticism of the Appellate Body questions its legitimacy, is it precisely this legitimacy that is under threat of being compromised by a stronger link between dispute settlement and the will of the contracting parties?

The US-American criticism of the legitimacy of the Appellate Body's work reveals a conflict: On the one hand, the criticism relates to decisions based on WTO law, as interpreted by the dispute settlement bodies, and thus their legality in an objective and normative sense. This legality is broadly and comprehensively applied to all WTO contracting parties. However, the issue of legitimacy raised by US criticism of the Appellate Body goes beyond questioning the legitimacy of the findings emanating from the outlined institutional procedures. Legitimacy also means trust and the consequent acceptance of decisions. The greater the level of legitimacy achieved, the greater appears the democratic safeguarding of corresponding decisions⁶. This is particularly true for decisions of international organisations such as the WTO, as such decisions are often highly impactful on the member states and their citizens. Therefore, from this perspective, it projects a nation-based, subjective view of legitimacy. This portrayal of legitimacy can be shaped by national and economic interests or, for example, the dynamics of domestic politics. As part of a mobilization strategy, it appears to be directed against international cooperation and at the same time towards

an associated destabilization of the procedures previously accepted by the member states.

It is striking that the criticism coming from the USA is directed almost exclusively at the work of the Appellate Body itself, but not at the panel's rulings. This one-sided focus corresponds with proposals to abolish the Appellate Body in order to roll back to a situation similar to that of the dispute settlement system in place for the duration of GATT 1947. When the dispute settlement system was expanded as a result of the Uruguay Round, the contracting parties granted considerable autonomy to the dispute settlement system. They set high hurdles for any party to reject the recommendations of the panels and the Appellate Body. This can only occur when there is consensus between the parties to the agreement not to accept the Appellate Body Report (so-called 'reverse' or 'negative consensus' of Art. 17:14 DSU). Prior to the establishment of the WTO, the legal situation was the reverse of that under GATT 1947. The contracting parties were required to adopt the panel reports by consensus ('positive consensus'). This means that there was considerable fragility underlying the dispute settlement system of GATT 1947. One might assume that, in those days the unsuccessful party consistently disagreed with the report. Nevertheless, the unsuccessful parties also agreed, because they knew that this was the only way to ensure the system's viability in the long term⁷.

Against the background of US criticism, a new dynamic is now emerging. This new dynamic opens up the question of whether WTO member states are ready to continue international cooperation by forging a new coherence between the expectations of their members and the functioning of international bodies.

5 The 'Multi Party Interim Appeal Arbitration Arrangement'

In order to surmount the 'blockade' that has come into place and to be able to proceed with a two-stage dispute procedure, several WTO contracting parties have now concluded an interim agreement. The participants in this 'Statement on a mechanism for developing, documenting and sharing practices and procedures in the conduct of WTO disputes' are Australia, Brazil, Canada, China, Chile, Colombia, Costa Rica, the European Union, Guatemala, Hong Kong China, Iceland, Mexico, New Zealand, Norway, Pakistan, Singapore, Switzerland, Ukraine and Uruguay⁸. The other WTO contracting parties are called on to join in at any time.

The core component of this 'Statement' is the 'Multi Party Interim Appeal Arbitration Arrangement' (MPIA). The MPIA provides an interim "arrangement" option based on Art. 25 DSU⁹. This new procedure is in no way intended to replace the existing WTO dispute settlement rules

and regulations (MPIA section 1). It can be understood as a provisional parallel procedure having the purpose of securing a two-stage dispute settlement procedure among those WTO Member States who have agreed to participate (MPIA section 2). It is initiated when one of the WTO Members participating in the agreement gives notice of an appeal following a panel report. Even though the new procedure in this case emanates from the panel report, it leads the parties to the dispute to act outside of the WTO structure. In doing this, the participating contracting parties should ensure an autonomous organisational structure that is independent of the existing institutionalised WTO procedure (MPIA section 7). Thus, for each dispute, three of the ten members of a 'pool of arbitration', assume responsibility for the corresponding dispute settlement (MPIA section 5). In addition to the MPIA, the statement contains two sections in which more detailed procedural rules (annex 1) and the more precise selection of the members of the 'pool of arbitrators' are determined (annex 2)¹⁰. The participating WTO contracting parties want to make an emphatic commitment to restore the functionality of the WTO Appellate Body. The MPIA shall only remain in force until this has been successfully accomplished (MPIA section 15).

Summary

The US "blockade" of the WTO dispute settlement system appears to be part of a comprehensive strategy to bring about a reorientation of trade relations. While putting an increasing emphasis on bilateral agreements and unilateral measures during the Trump administration, the refusal to appoint new members of the Appellate Body started already earlier. Bilateral agreements allow those with superior size and economic power, to align individual political and trade goals with selected states as closely as possible to their own interests¹¹. Unilateral measures are often used with the intention of protecting industries threatened by increasing competitive pressure. At the same time, they serve to ward off or sanction practices deemed to be "unfair". The high tariffs, which fail to conform with WTO rules, are then intended to form a tactical starting point for negotiations, from which more favourable "deals" are presented as being possible.

This strategy appears to be twofold: Like its WTO partners, the US is highly dependent on the multilateral system, which benefits large parts of the US economy. Thus, a departure from the multilateral system would be inconceivable¹². Bilateralism and unilateralism can be seen as strategies that are intended to complement the multilateral approach and expand the range of action and possibilities. Neo-conservative thinkers freely emphasize that the implementation of goals considered to be in the national interest is more important than an orientation towards international law¹³. Experience shows that incre-

ased US tariffs are strategically effective in certain areas and lead to a change in supply chains. As a result, certain industries achieve competitive advantages that would otherwise be out of reach. However, this non-cooperative strategy appears to be practicable only under the condition of great economic power and in the expectation that corresponding retaliatory measures will remain limited. The large attractive domestic market for the USA plays an important stabilizing role in this respect.

In this context, the discussion around Art. XXI GATT makes it particularly clear that WTO law and its decision-making practice provide mechanisms that both open up and limit the possibilities of national policy, and simultaneously shows how those mechanisms perform that role. It is fundamentally about the allocation of sovereign powers: From the viewpoint of a contracting party that invokes Art. XXI GATT, an extensive application appears advantageous, to justify the broadest possible range of sovereign action. However, such extensive application also brings with it a greater negative impact on others. WTO law provides a substantive regulation for balancing these interdependencies. Through WTO dispute settlement, the member states have created an effective instrument for emerging disputes to be assessed in procedures that are as transparent and independent as possible. In this way they have managed, as far as possible, to replace power-oriented policies with rule-based ones. By “blocking” the Appellate Body, the US is preventing the sanctioning of

potential WTO-incompatible action - and thus invalidates the multilateral control and protection functions, to the detriment of other contracting parties. The functionality of the multilateral system and compliance with international rules provides a fundamental basis, particularly for medium-sized and smaller countries, to realise their export opportunities. It is of enormous importance to the international community that the world trading system continues to provide a forum into the future, where controversial issues can be properly assessed in a rules-based manner.

Future advances will depend on how successful the new Biden presidency and the WTO member states will be in transforming conflict-laden protectionist tendencies into cooperative win-win situations. This will certainly be achieved by maintaining and strengthening, but not by deconstructing the possibilities of supranational institutions. It is important to note here that the texts of the WTO agreements essentially reflect the situation at the time of the founding of the WTO a quarter of a century ago¹⁴. The world in which the WTO member states currently find themselves is one of emerging powers, increasing conflicts, pressing social and environmental demands and the challenges posed by new technologies. In this environment, now more than ever before, they face the task of finding solutions to stabilize and further develop a trading system geared towards international cooperation and, in the process, create a framework that is attractive to all contracting parties¹⁵.

References

- Altemöller, Frank, Bilateralism and Unilateralism: The Future of International Trade Relations?, in: *Global Trade and Customs Journal* 2018, Vol. 13, Issue 2, pp. 62-68
- Altemöller, Frank, China and the Emerging Powers in International Trade Relations: The Future of the Multilateral Trade System, the Role of Free Trade Agreements and New Unilateralism, *Global Trade and Customs Journal* 2019, Vol. 14, Issue 11/12, pp. 528-537
- Altemöller, Frank, Handel und Umwelt im Recht der Welthandelsorganisation WTO: Umweltrelevante Streitfälle in der Spruchpraxis zu Artikel III und XX GATT Frankfurt a.M., 1998
- Altemöller, Frank, Welthandelsordnung und einzelstaatliche Umweltschutzpolitik - Ein Widerspruch? Grundlegende Probleme und Ansätze einer zukünftigen Beurteilung umweltpolitischer Maßnahmen vor dem Hintergrund der bisherigen GATT/WTO-Spruchpraxis (Rabels Zeitschrift des Max-Planck-Instituts für ausländisches und internationales Privat- und Wirtschaftsrecht Hamburg, vol. 64 (2000), pp. 213-255
- Altemöller, Frank, Perspectives for the World Trade System: From Multilateral Integration to Free Trade Agreements, in: *Global Trade and Customs Journal* 2016, Vol. 11, Issue 7&8, pp. 320-327
- Baroncini, Elisa, The EU Approach to Overcome the WTO Dispute Settlement Vacuum: Article 25 DSU Interim Appeal Arbitration as a Bridge Between Renovation and Innovation, in: Meredith Kolsky Lewis/Junji Nakagawa/Rostam J. Neuwirth/Colin B. Picker/Peter-Tobias Stoll (Eds.), *A Post-WTO International Legal Order*, Cham 2020, pp. 115-132
- Bertelsmann Stiftung (ed.), Bernard Hoekmann, Revitalizing Multilateral Governance at the World Trade Organization, Gütersloh 2018
- Mc Dougall, Robert, Bertelsmann Stiftung (ed.), Revitalizing the WTO, Settling Trade Disputes in a Turbulent Multipolar World, Gütersloh 2019
- Brown, Chad, Can we save the Appellate Body?, Peterson Institute for International Economics PIIE, March 12, 2019
- Brown, Chad, The 2018 trade war and the end of the dispute settlement as we knew it, VOX CEPR Policy Portal, 13.6.2019
- Centre for International Governance Innovation, CIGI Expert Consultation on WTO Reform, Special Report: Spring 2019
- Ehlermann, Claus-Dieter/McRae, Donald M., Reflections on the Appellate Body of the World Trade Organization (WTO), Cambridge University Press on behalf of the American Society of International Law, Proceedings of the Annual Meeting (American Society of International Law), APRIL 2-5, 2003, Vol. 97, pp. 77-92
- Elliott, Kimberly Ann, Is Trump about to bring down the WTO?, *World Politics Review*, 3rd December 2019
- Fiorini, Matteo/Hoekman, Bernard/Mavroidis, Petros/Saluste, Maarja/Wolfe, Robert, WTO-Dispute Settlement and the Appellate Body Crisis: Insider Perceptions and Members' Revealed Preferences, EUI Working Papers RSCAS 2019/95, Robert Schuman Centre for Advanced Studies, Global Governance Programme-379
- Fukunga, Yuka, Civil Society and the Legitimacy of the WTO Dispute Settlement system, *Booklyn Journal of International Law*, Vol. 34, Issue 1, 2009, pp. 85-117
- Guardian, The, WTO faces crisis over settlement disputes unless Trump backs off: Ability to police global trade could be neutered by battle to safeguard US sovereignty, August 12 2019
- Lighthizer, Robert, U.S. Trade Policy Priorities (Interview), Center for Strategic and International Studies, 18.9.2017

Mavroidis, Petros C./Sapir, André, China and the World Trade Organization: Towards a better fit, Bruegel Working Paper, Issue 6, 11th June 2019

Mc Dougall, Robert, Crisis in the WTO: Restoring the WTO Dispute Settlement Function, CIGI Papers No. 194, October 2018

Miranda, Jorge/Sánchez-Miranda, Manuel, The Way the AB Has Approached WTO Case Law Is Not Helping (parts I, II and III), Regulating for Globalization Blog, Wolters Kluwer, 5.-8.11.2019

Papaconstantinou, Georg/Pisani-Ferry, Jean, Global Governance: Demise or Transformation? Progress report on the Transformation of Global Governance Project 2018-2019, European University Institute 2019

Pauwelyn, Joost, The WTO 20 Years On: 'Global Governance by Judiciary' or, Rather, Member-driven Settlement of (Some) Trade Disputes between (Some) WTO Members?, European Journal of International Law Vol. 27 no. 4, pp. 1119-1126

Pauwelyn, Joost, WTO Dispute Settlement Post 2019: What to Expect? Journal of International Economic Law, Vol. 22, Issue 3, September 2019, Pages 297-321

Petersmann, Ernst-Ulrich, Neo-liberal, state-capitalist and the ordo-liberal conceptions of world trade: The rise and fall of the WTO dispute settlement system, European University Institute Working Papers, LAW 2020/16, Department of Law

Petersmann, Ernst-Ulrich, How should the EU and other WTO members react to their WTO governance and WTO Appellate Body crises?, EUI Working Papers RSCAS 2018/71, Robert Schuman Centre for Advanced Studies, Global Governance Programme-331

Petersmann, Ernst-Ulrich, The 2018 American and Chinese trade wars risk undermining the world trading system and constitutional democracies, European University Institute, EUI Department of Law Research Paper No. 2018/17

Rauh, Christian/Zürn, Michael, Authority, politicization, and alternative justifications: endogenous legitimization dynamics in global governance, Review of International Political Economy 2020, pp. 583-611

Robert Kagan, The Jungle Grows Back, America and our Imperiled World, New York 2018

Rudd, Kevin, China's Changing Worldview under President Xi Jinping, Speech by The Hon. Kevin Rudd, 13th April 2018, Asia Society Policy Institute Publication 2018

Sarvarian, Arman/Fontanelli, Filippo, The USA and Re-Appointment at the WTO: A 'Legitimacy Crisis'? EJIL:Talk!, Blog of the European Journal of International Law, online: May 27, 2016

Slobodian, Quinn, You Live in Robert Lighthizer's World Now: Trump might look like he's failing on trade – but it's all going according to his trade czar's plan, which has been years in the making, Foreign Policy (Argument), August, 6th, 2018

State Council of the Peoples Republic of China, The, Full Text: Action Plan on the Belt and Road Initiative, Beijing 2017

Tallberg, Jonas/Zürn, Michael, The legitimacy and legitimation of international organizations: introduction and framework, The Review of International Organizations 2019, pp. 581-606

United Nations, Remarks by President Trump to the 74th Session of the United Nations General Assembly, United Nations Headquarters, 25th September 2019

United States Trade Representative, The, Ambassador Robert E. Lighthizer, Executive Office of the President of the United States, Report on the Appellate Body of the World Trade Organization, February 2020

VanGrasstek, Craig, The History and Future of the World Trade Organization, World Trade Organization pp. 229-270 (for the composition of the panels and the Appellate Body p. 258 f), Geneva 2013

World Trade Organization, Appellate Body, "Unprecedented Challenges" confront Appellate Body, cair warns, online: 22nd June 2018

World Trade Organization, Historic development of the WTO dispute settlement system, The system under GATT 1947 and its evolution over the years, Genf 2020

World Trade Organization, Russia – Measures Concerning Traffic in Transit, Report of the Panel, WTO-document WT/DS512/R from 5.4.2019

Zhou, Jingyuan (Joey), No Unilateral Action – WTO Panel ruled U.S. Section 301 Tariffs on Chinese Imports inconsistent with WTO obligation, insights, American Society of International law, vol. 24, issue 26, 5.10.2020.

Zhou, Weihuan/Gao, Henry, "Overreaching" or "Overreacting"? Reflections on the Judicial Function and Approaches of the Appellate Body, University of New South Wales Law Research Series, No. 49, 2019;

Zürn, Michael, A Theory of Global Governance: Authority, Legitimacy and Contestation, Oxford 2018, pp. 62-88

Footnotes

- 1 The author received his doctoral degree at the University of St. Gallen/Switzerland and is professor/senior research fellow at the Institute of Customs and International Trade Law at Münster University/Germany. He is also fellow at the German Southeast-Asian Centre of Excellence for Public Policy and Good Governance at Thammasat University/Bangkok
- 2 The United States Trade Representative, Executive Office of the President of the United States, Report on the Appellate Body of the World Trade Organization, February 2020.
- 3 The introduction to the "Report on the Appellate Body" of the US trade representative states: "... Specifically, the Appellate Body has added to U.S. obligations and diminished U.S. rights by failing to comply with WTO rules, addressing issues it has no authority to address, taking actions it has no authority to take, and interpreting WTO agreements in ways not envisioned by the WTO Members who entered into those agreements. This persistent overreaching is plainly contrary to the Appellate Body's limited mandate, as set out in WTO rules ... On a more fundamental level, this overreaching also violates the basic principles of the United States Government. There is no legitimacy under our democratic, constitutional system for the nation to submit to a rule imposed by three individuals sitting in Geneva, with neither agreement by the United States nor approval by the United States Congress ...", equally critical is: Jorge Miranda/Manuel Sánchez-Miranda, The Way the AB Has Approached WTO Case Law Is Not Helping (parts I, II and III),

Regulating for Globalization Blog, Wolters Kluwer, 5.-8.11.2019

- 4 This follows from Art. 17:12 DSU: "The Appellate Body shall address each of the issues raised in accordance with paragraph 6 during the appellate proceeding". Paragraph 6 reads: "An appeal shall be limited to the issues of law covered in the panel report and legal interpretations developed by the panel".
- 5 To this end Art. 3:1 DSU: "Members affirm their adherence to the principles for the management of disputes heretofore applied under Article XXII and XXIII of GATT 1947, and the rules and procedures as further elaborated and modified herein".
- 6 See also: Yuka Fukunga, Civil Society and the Legitimacy of the WTO Dispute Settlement system, Brooklyn Journal of International Law, Vol. 34, Issue 1, 2009, pp. 85-117; for the basis see further: Christian Rauh/Michael Zürn, Authority, politicization, and alternative justifications: endogenous legitimization dynamics in global governance, Review of International Political Economy 2020, pp. 583-611; Jonas Tallberg/Michael Zürn, The legitimacy and legitimation of international organizations: introduction and framework, The Review of International Organizations 2019, pp. 581-606 and Michael Zürn, A Theory of Global Governance: Authority, Legitimacy and Contestation, Oxford 2018, pp. 62-88.
- 7 See for example: World Trade Organization, Historic development of the WTO dispute settlement system, The system under GATT 1947 and its evolution over the years, Genf 2020 as well as: Craig VanGrasstek, The History and Future of the World Trade Organization, World

- Trade Organization pp. 229-270 (for the composition of the panels and the Appellate Body p. 258 f), Geneva 2013.
- 8 WTO Document JOB/DSB/1/add.12 from 30.4.2020. See also: World Trade Organization, General Council, DG Azevêdo to launch intensive consultations on resolving Appellate Body impasse, Geneva, 9.12.2019 and: Bashar H. Malkawi, Born out of Necessity: MPIA Arbitration and WTO, Regulating for Globalization Blog, 16.6.2020; Elisa Baroncini, The EU Approach to Overcome the WTO Dispute Settlement Vacuum: Article 25 DSU Interim Appeal Arbitration as a Bridge Between Renovation and Innovation, in: Meredith Kolsky Lewis/Junji Nakagawa/Rostam J. Neuwirth/Colin B. Picker/Peter-Tobias Stoll (Eds.), A Post-WTO International Legal Order, Cham 2020, pp. 115-132.
 - 9 Art. 25:1 DSU reads: "Expeditious arbitration within the WTO as an alternative means of dispute settlement can facilitate the solution of certain disputes that concern issues that are clearly defined by both parties".
 - 10 WTO Document JOB/DSB/1/add.12 from 30.4.2020.
 - 11 For detail: Frank Altemöller, Perspectives for the World Trade System: From Multilateral Integration to Free Trade Agreements, in: Global Trade and Customs Journal 2016, Vol. 11, Issue 7&8, pp. 320-327.
 - 12 Frank Altemöller, Bilateralism and Unilateralism: The Future of International Trade Relations?, in: Global Trade and Customs Journal 2018, Vol. 13, Issue 2, pp. 62-68.
 - 13 See for example: Robert Kagan, The Jungle Grows Back, America and our Imperiled World, New York 2018.
 - 14 See also: Bertelsmann Stiftung (ed.), Bernard Hoekmann, Revitalizing Multilateral Governance at the World Trade Organization, Gütersloh 2018 und Bertelsmann Stiftung (ed.), Robert Mc Dougall, Revitalizing the WTO, Settling Trade Disputes in a Turbulent Multipolar World, Gütersloh 2019; George Papaconstantinou and Jean Pisani-Ferry, Global Governance: Demise or Transformation? Progress report on the Transformation of Global Governance Project 2018-2019, European University Institute 2019 and: Centre for International Governance Innovation, CIGI Expert Consultation on WTO Reform, Special Report: Spring 2019.
 - 15 This contribution is an updated and extended version of the article "The WTO without dispute settlement? Arguments and perspectives in the crisis of multilateralism", published in the "Neue Zeitschrift für Verwaltungsrecht" (NVwZ), Verlag C.H. Beck, Munich 2020.

Rządowe Centrum Legislacji – I/25

Rządowy Proces Legislacyjny

Prezentowany na stronach RCL od dnia 5.12.2024 do dnia 10.01.2025 r.
Wykaz obejmuje wybrane projekty tj. w toku, przyjęte, archiwalne

Hasło / nr wykazu	Tytuł
Podatki 914	30.12.2024 - Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów deklaracji o podatku od towarów i usług dotyczących transakcji wewnątrzwspólnotowych w zakresie nowych środków transportu – https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12393000
KAS 930	07.01.2025 - Rozporządzenie Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie wyznaczenia organów Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania niektórych zadań Krajowej Administracji Skarbowej oraz określenia terytorialnego zasięgu ich działania – https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12393201

Źródło: <http://legislacja.rcl.gov.pl/>

Dziennik Ustaw

Przegląd zmian w przepisach celnych i podatkowych za okres
od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Dziennik Ustaw z dn. 02.12.2024
Pozycja nr 1766 Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 listopada 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary
Dziennik Ustaw z dn. 19.12.2024
Pozycja nr 1879 Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych, które powinny być zawarte w dokumentach związanych z rejestracją w zakresie podatku akcyzowego

Dziennik Ustaw z dn. 23.12.2024

Pozycja nr 1905

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2024 r. w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy

Wykaz aktów prawnych dotyczących spraw celnych i podatkowych

opublikowanych w Dziennikach Urzędowych Unii Europejskiej – seria L i C
od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Dziennik Urzędowy L z dnia 03.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3001 z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie przyznania na rok 2025 nieograniczonego bezcłowego dostępu do rynku Unii niektórym towarom pochodzącym z Norwegii otrzymanym w wyniku przetwarzania produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014	2024/3001
Dziennik Urzędowy C z dnia 04.12.2024	
Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej	C/2024/7254
Dziennik Urzędowy L z dnia 05.12.2024	
Decyzja Rady (UE) 2024/3008 z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie stanowiska, które należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w odniesieniu do decyzji w sprawie ustanowienia ogólnych wymogów dotyczących dowodów pochodzenia wystawianych w formie elektronicznej na podstawie art. 17 ust. 4 dodatku A do protokołu 4 do tego układu	2024/3008
Decyzja Rady (UE) 2024/3009 z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany tego układu poprzez zastąpienie protokołu nr 4 dotyczącego definicji „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej	2024/3009
Dziennik Urzędowy L z dnia 06.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3020 z dnia 29 listopada 2024 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	2024/3020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3084 z dnia 4 grudnia 2024 r. w sprawie funkcjonowania systemu informacyjnego przewidzianego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów	2024/3084
Decyzja Rady (UE) 2024/3023 z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Podkomitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w odniesieniu do decyzji w sprawie zmiany protokołu I do tego układu w zakresie przenikalności między Regionalną konwencją w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia a przejściowymi regułami pochodzenia	2024/3023

Dziennik Urzędowy C z dnia 06.12.2024	
Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu wyso- kociśnieniowych stalowych butli bezszwowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	C/2024/7403
Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydyjnych stosowanych względem przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji	C/2024/7405
Dziennik Urzędowy L z dnia 09.12.2024	
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/3095 z dnia 29 lipca 2024 r. zmieniające roz- porządzenie delegowane (UE) 2021/1698 w odniesieniu do certyfikacji niektórych podmiotów i grup podmiotów w państwach trzecich oraz kontroli przeprowadzanych przez organy kon- trolne i jednostki certyfikujące w odniesieniu do ich produktów ekologicznych	2024/3095
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3108 z dnia 6 grudnia 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Kanady i Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicz- nego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych	2024/3108
Dziennik Urzędowy C z dnia 09.12.2024	
Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej	C/2024/7397
Dziennik Urzędowy L z dnia 12.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3141 z dnia 11 grudnia 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Kanady, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych	2024/3141
Dziennik Urzędowy C z dnia 12.12.2024	
Zawiadomienie w sprawie gromadzenia informacji w odniesieniu do towarów technologii infor- macyjno-komunikacyjnych podlegających należnościami celnym przywozowym ze strony Indii oraz możliwym środkiem polityki handlowej UE na mocy rozporządzenia (UE) nr 654/2014	C/2024/7450
Dziennik Urzędowy L z dnia 13.12.2024	
Decyzja Rady (UE) 2024/3112 z dnia 5 grudnia 2024 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na pod- stawie Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do zmiany decyzji nr 1/2023 tego Wspólnego Komitetu mającej na celu włączenie przepisów przejściowych do zmian tej konwencji, mającej zastosowanie od dnia 1 stycznia 2025 r.	2024/3112
Decyzja Rady (UE) 2024/3123 z dnia 5 grudnia 2024 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na pod- stawie Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do zmiany decyzji nr 1/2023 tego Wspólnego Komitetu odnośnie do stosowania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej w ramach tej konwencji, mającej zastosowanie od dnia 1 stycznia 2025 r.	2024/3123
Decyzja Rady (UE) 2024/3125 z dnia 5 grudnia 2024 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Węgla i Stali a Republiką Turcji o handlu produktami objętymi Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali w odniesieniu do zmiany tej umowy poprzez zastąpienie protokołu 1 do niej dotyczącego definicji pojęcia „pro- dukty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej	2024/3125

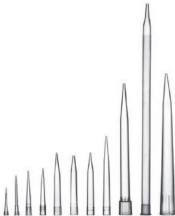
Dziennik Urzędowy C z dnia 13.12.2024	
Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej	C/2024/7447
Dziennik Urzędowy L z dnia 16.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3014 z dnia 13 grudnia 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii	2024/3014
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3126 z dnia 9 grudnia 2024 r. uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 385/2013 dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	2024/3126
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3133 z dnia 9 grudnia 2024 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	2024/3133
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3137 z dnia 13 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 w odniesieniu do wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów lub ograniczeniom w wykonywaniu przewozów w ramach Unii	2024/3137
Dziennik Urzędowy L z dnia 17.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3121 z dnia 16 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1378 w odniesieniu do uznawania niektórych jednostek certyfikujących zgodnie z art. 46 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 za właściwe do prowadzenia kontroli i wydawania certyfikatów ekologicznych w państwach trzecich do celów przywozu produktów ekologicznych do Unii	2024/3121
Dziennik Urzędowy C z dnia 17.12.2024	
Zawiadomienie o wszczęciu dotyczące przeglądu funkcjonowania środka ochronnego mającego zastosowanie do przywozu niektórych wyrobów ze stali	C/2024/7515
Dziennik Urzędowy L z dnia 18.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3140 z dnia 17 grudnia 2024 r. poddające rejestracji przywóz sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej	2024/3140
Dziennik Urzędowy L z dnia 19.12.2024	
Rozporządzenie Rady (UE) 2024/3213 z dnia 16 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/2283 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe	2024/3213
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3145 z dnia 18 grudnia 2024 r. w sprawie zmiany załączników I, IX, X i XV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do wykazów państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz w sprawie sprostowania załącznika XXI do tego rozporządzenia w odniesieniu do pozycji dotyczących Stanów Zjednoczonych	2024/3145
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3153 z dnia 18 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1793 w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonujące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) nr 178/2002	2024/3153
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3163 z dnia 18 grudnia 2024 r. zmieniające załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/2059 w odniesieniu do włączenia niektórych towarów pochodzenia roślinnego do wykazu towarów z zagranicy	2024/3163

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3164 z dnia 18 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 992/95 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Norwegii	2024/3164
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3165 z dnia 18 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 499/96 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Islandii	2024/3165
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3201 z dnia 18 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1268 rozszerzające ostateczne cła wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu	2024/3201
Decyzja Rady (UE) 2024/3200 z dnia 5 grudnia 2024 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie, ustanowionym na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w odniesieniu do jego zmiany poprzez zastąpienie protokołu 4 do niego w sprawie reguł pochodzenia (Tekst mający znaczenie dla EOG)	2024/3200
Dziennik Urzędowy C z dnia 19.12.2024	
Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	C/2024/7456
Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	C/2024/7459
Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu waliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej	C/2024/7460
Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu żywic akrylonitrylowo-butadienowo-styrenowych pochodzących z Republiki Korei i z Tajwanu	C/2024/7490
Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczącego przywozu pierwiastków stopowych na bazie manganu i krzemu	C/2024/7541
Dziennik Urzędowy L z dnia 20.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3193 z dnia 19 grudnia 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów bez szwu pochodzących z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036	2024/3193
Decyzja Rady (UE) 2024/3221 z dnia 12 grudnia 2024 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany tego układu poprzez zastąpienie protokołu 4 do niego w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej	2024/3221
Dziennik Urzędowy C z dnia 20.12.2024	
Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu węglanu baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii	C/2024/7461

Dziennik Urzędowy L z dnia 23.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3239 z dnia 19 grudnia 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych	2024/3239
Dziennik Urzędowy L z dnia 27.12.2024	
Rozporządzenie Rady (UE) 2024/3211 z dnia 16 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/2278 zawieszające cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013, na niektóre produkty rolne i przemysłowe	2024/3211
Decyzja Rady (UE) 2024/3208 z dnia 5 grudnia 2024 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją w odniesieniu do zmiany decyzji nr 1/98 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja w sprawie systemu handlu produktami rolnymi poprzez zastąpienie protokołu 3 do niej dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej	2024/3208
Dziennik Urzędowy L z dnia 30.12.2024	
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3210 z dnia 18 grudnia 2024 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 w odniesieniu do rejestru CBAM	2024/3210
Dziennik Urzędowy C z dnia 30.12.2024	
Zawiadomienie Komisji dotyczące stosowania Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia lub protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną pomiędzy umawiającymi się stronami tej konwencji	C/2024/7561

opr. Agent Celny Robert Wojciechowski

WYJAŚNIENIA TARYFOWE

Klasyfikacja (kod CN)	Opis towarów
3926 90 97 	<p>Tak zwane końcówki do pipet, wykonane z półprzezroczystego polipropylenu, o cylindrycznym kształcie ze stożkowym zakończeniem, o różnych średnicach i długościach.</p> <p>Kończówki do pipet są wymiennymi, jednorazowymi elementami, które można stosować w przyrządach do pipetowania i w automatycznych systemach dozujących (roboty dozujące). Produkty te są przeznaczone do stosowania w różnych specyficznych zastosowaniach diagnostycznych i badawczych, do przenoszenia małych, ściśle określonych ilości cieczy w sposób dokładny i powtarzalny. (Zob. ilustracja)</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Klasyfikacja jest wyznaczona przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 3926 , 3926 90 i 3926 90 97 .</p> <p>Chociaż końcówki do pipet nadają się do stosowania wyłącznie lub głównie z przyrządami do pipetowania i automatycznymi systemami dozującymi objętymi pozycją 8479 oraz odgrywają</p>

3926 90 97	<p>istotną rolę w pobieraniu i precyzyjnym dozowaniu cieczy, nie można ich uznać za części tych urządzeń, ponieważ są to elementy wymienne i jednorazowe.</p> <p>Ponadto, choć przyrząd do pipetowania lub automatyczny system dozujący nie może wykonywać swojej funkcji bez końcówek do pipet, należy jednak stwierdzić, że mechaniczne i elektryczne funkcjonowanie tych urządzeń nie zależy od końcówek do pipet. Dlatego też wyklucza się klasyfikację do pozycji 8479 jako części przyrządu do pipetowania. (Zobacz również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie C-336/11, Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH i inni, ECLI:EU:C:2012:500, pkt 35-39.)</p> <p>Ze względu na ich obiektywne cechy charakterystyczne produkty te należy klasyfikować zgodnie z ich materiałem składowym do pozycji 3926 jako artykuły z tworzyw sztucznych.</p> <p>Klasyfikacja Produkty te należy zatem klasyfikować do kodu CN 3926 90 97 jako pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych.</p> <p>Podstawa prawna Dziennik Urzędowy Unii L z dnia 06.12.2024, Rozporządzenie 2024/3020</p>
6307 90 98 	<p>Artykuł o prostokątnym kształcie, o wymiarach w przybliżeniu 185 cm × 132 cm, wykonany z grubej, gęsto tkanej, jednobarwnej tkaniny z włókien chemicznych (100 % poliesteru) w formie wyspy (przeznaczonej do wypełnienia) do utworzenia bardzo dużej prostokątnej poduszki (tak zwana pufa beanbag).</p> <p>Wzdłuż boków artykułu biegnie szeroki obręb. W czterech narożnikach obrębu umieszczono cztery metalowe oczka. Dwa dodatkowe metalowe oczka umieszczono na dłuższych bokach obrębu, po jednym z każdej strony (na wysokości około jednej czwartej długości boku mierzonej od rogu).</p> <p>Artykuł wyposażono w zamek błyskawiczny umożliwiający wypełnienie.</p> <p>Do artykułu dołączono dwa regulowane paski, wykonane z tego samego materiału włókienniczego co artykuł główny i wyposażono w karabińczyki przymocowane do każdego końca. Paski zaprojektowano tak, aby można je było przypiąć karabińczykami do metalowych oczek w celu podniesienia części poduszki.</p> <p>(Zobacz ilustracja wypełnionej wyspy) (*)</p> <p>Uzasadnienie Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej (ORI), uwagę 7 f) do sekcji XI oraz brzmienie kodów CN 6307 , 6307 90 i 6307 90 98 . Po wypełnieniu artykuł, ze względu na swoje obiektywne cechy charakterystyczne, jest podobny do poduszki. Jest on zaprojektowany jak bardzo duża prostokątna poduszka, a nie jak siedzenie objęte pozycją 9401 ze względu na jego niestabilność (która sprawia, że artykuł poddaje się pod naciskiem masy ciała i zapada, gdy użytkownik na nim usiadzie). W związku z tym wypełniony artykuł należałoby sklasyfikować do kodu CN 9404 90 90 jako artykuł pościelowy lub podobny artykuł wyposażeniowy (na przykład poduszka, pufa lub jasiek) przez zastosowanie ORI 1 i 6. Wyklucza się jednak klasyfikację niewypełnionego, niewykończonego artykułu do pozycji 9404 jako artykułu pościelowego lub podobnego artykułu wyposażeniowego, ponieważ artykuł ten nie ma zasadniczego charakteru wyrobu kompletnego objętego pozycją 9404 w rozumieniu ORI 2 a). Nie jest on jeszcze wypełniony ani nie zawiera wewnątrz żadnego materiału.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że artykuł jest wyspą na bardzo dużą poduszkę, wyklucza się jego klasyfikację do pozycji 6302 jako bieliznę pościelową, ponieważ artykuł ten nie ma obiektywnych cech charakterystycznych ani właściwości bielizny pościelowej objętej pozycją 6302 . Nie jest to pokrycie poduszki ani jaśka jak bielizna pościelowa. (Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/966 (Dz.U. L, 2024/966, 27.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/966/oj)).</p> <p>Klasyfikacja Z uwagi na to, że artykuł ten nie może być klasyfikowany do pozycji bardziej szczegółowej niż</p>

6307 90 98	pozycja 6307 , należy go zatem klasyfikować do kodu CN 6307 90 98 jako pozostałe artykuły gotowe, z materiałów włókienniczych. Podstawa prawna Dziennik Urzędowy Unii L z dnia 16.12.2024, Rozporządzenie 2024/3133
------------	--

Aktualności

Komunikaty Służby Celnej (Newsletter) za okres od 13.12.2024 r. do 11.01.2025 r.

WAŻNE!

Przedstawione poniżej zestawienie ma jedynie wstępny (sygnalizacyjny) charakter – **oznaczono** (...).
W celu rozwinięcia tematu należy otworzyć je bezpośrednio na stronie PUESC >aktualności >wszystkie.
Logowanie nie jest wymagane w przypadku gdy nie chcemy korzystać z wybranych obszarów.
Wystarczy ze strony głównej wybrać zakładkę „aktualności”

Data ogłoszenia	Treść*
16.12.2024 archiwalny	Utrudnienia na PUESC w dniu 16.12.2024 r. Kategoria: Strefa klienta KAS, Cło, granica i statystyka, Obsługa wniosków i zabezpieczeń, Akcyza, gry hazardowe, przemieszczenia i przewozy, Usługi sieciowe Informujemy o występujących na PUESC utrudnieniach związanych z przesyłaniem komunikatów. Początek utrudnień – 16 grudnia 2024 roku, 10:30 Przewidywany koniec utrudnień – 16 grudnia 2024 roku, 13:30 Aktualizacja: Zakończenie utrudnień godz. 14:00 Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 16 grudzień 2024 14:16 Pierwsza publikacja: 16 grudzień 2024 12:39 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF
17..12.2024	SATOS/AWIZACJA - niedostępność usług 19.12.2024 r. Kategoria: Odprawa graniczna, System SATOS Informujemy o niedostępności usług: Powiadom o planowanym dostarczeniu lub dostarczonym towarze na przejście graniczne, Zarezerwuj termin odprawy granicznej autokaru lub pojazdu ciężarowego. Początek niedostępności – 19 grudnia 2024 roku, g. 10:00 Przewidywany koniec niedostępności – 19 grudnia 2024 roku, g. 12:00 O ewentualnych zmianach w przewidywanym czasie niedostępności będziemy informować w formie aktualizacji komunikatu. Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 17 grudzień 2024 09:08 Komórka odpowiedzialna: Customs Department, Ministry of Finance

20.12.2024	<p>ZEFIR2 - utrudnienia w przesyłaniu deklaracji podatkowych i wniosków w dniach 20-23.12.2024 r. Deklaracje podatkowe, Sprawy z zakresu akcyzy, System ZEFIR2</p> <p>Informujemy, że w dniach 20-23 grudnia 2024 r. mogą wystąpić problemy w obsłudze deklaracji na portalu PUESC oraz z ich przyjęciem przez system ZEFIR2. Początek niedostępności – 20 grudnia 2024 roku, g. 17:00 Przewidywany koniec niedostępności – 23 grudnia 2024 roku, g. 07:00 W tym czasie nie jest zalecane przesyłanie do systemu ZEFIR2 deklaracji dla podatków: akcyzowego, od gier, od wydobycia niektórych kopalin, podatku od towarów i usług (VAT-14), opłaty emisyjnej i paliwowej, oraz wniosków w zakresie akcyzy, tj. WZZA, WZBO, WNSB, WZBPL. O ewentualnych zmianach w przewidywanym czasie niedostępności będziemy informować w formie aktualizacji komunikatu.</p> <p>Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 20 grudzień 2024 10:40 Komórka odpowiedzialna: Departament Poboru Podatków MF</p>
20.12.2024	<p>Niedostępność usług rejestracyjnych w dniach 20-23.12.2024 r. Strefa klienta KAS</p> <p>Informujemy, że proces zakładania kont i rejestracji oraz aktualizacji danych firm krajowych na PUESC może być wydłużony. Prosimy o cierpliwość i przepraszamy za utrudnienia. Początek niedostępności – 20 grudnia 2024 r., godz. 17:00 Przewidywany koniec niedostępności – 23 grudnia 2024 r., godz. 7:00 O ewentualnych zmianach w przewidywanym czasie niedostępności będziemy informować w formie aktualizacji komunikatu.</p> <p>Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 20 grudzień 2024 13:39 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
23.12.2024	<p>Uruchomienie funkcjonalności konfigurowania przez podmioty gospodarcze otrzymywania powiadomień o niedostępnościach systemu AIS/ICS2 Kategoria: Przywóz towarów (Import), System AIS</p> <p>W związku z uruchomieniem Planu Ciągłości Działania systemu ICS2 (ang. Business Continuity Plan – BCP) informujemy, że w środowisku produkcyjnym Shared Trader Interface Shared Trader Portal (STI STP) systemu ICS2 została wdrożona funkcjonalność umożliwiająca podmiotom gospodarczym skonfigurowanie adresu e-mail w celu otrzymywania powiadomień o niedostępnościach systemu ICS2. Udostępniamy Instrukcję dotyczącą konfiguracji - plik pdf (201 KB), którą zainteresowane podmioty mogą przeprowadzić samodzielnie. W celu usprawnienia przebiegu procesów biznesowych, rekomendujemy skorzystanie z przedmiotowej funkcjonalności.</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 23 grudzień 2024 11:22 Pierwsza publikacja: 23 grudzień 2024 11:21 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>

23.12.2024	<p>AES i NCTS - zmiany w unijnym okresie przejściowym Kategoria: Wywóz towarów (Eksport), Tranzyt towarów, System AES, System NCTS2</p> <p>Informujemy, że z uwagi na wnioski niektórych państw członkowskich oraz zrzeczeń przedsiębiorców, DG TAXUD podjęła decyzję o wydłużeniu okresu przejściowego (transitional measures) dla systemu AES do końca 2025 roku. Dla systemu NCTS okres przejściowy pozostał bez zmian, czyli do dnia 21.01.2025 r. Oznacza to, że: (...)</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 24 grudzień 2024 08:15 Pierwsza publikacja: 23 grudzień 2024 11:34 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
23.12.2024	<p>Informujemy o problemach z działaniem systemu AES we Francji Kategoria: Wywóz towarów (Eksport), System AES</p> <p>Francuska administracja celna poinformowała, że od pewnego czasu boryka się z dużym problemem w swojej aplikacji krajowej obsługującej rolę urzędu wyprowadzenia (UWA) w AES. Problem polega na tym, że Francja przy znacznym procencie operacji, nie odsyła wyników kontroli z UWA (IE518/CD518C) oraz nie odpowiada komunikatem na zapytanie w ramach procedury poszukiwawczej. Przeszkoda dotyczy operacji rozpoczętych we wszystkich krajach członkowskich. Tym samym przy dużej ilości operacji (obecnie 80-90%) jedynym możliwym sposobem pozyskania potwierdzenia wyprowadzenia (IE599/CC599C) jest złożenie wniosku do urzędu wywozu (UWU) o jego wygenerowanie na podstawie dowodów alternatywnych. Administracja francuska nie jest w stanie określić daty usunięcia problemu. Proszę uwzględnić opisane powyżej trudności w swoich planach biznesowych i operacyjnych, np. poprzez: zastosowanie innego rodzaju transportu niż drogowy w operacjach do Wielkiej Brytanii, tak aby w zgłoszeniu wystąpił inny UWA niż francuski, rozważenie możliwości zastosowania instytucji tranzytu po wywozie, uwzględnienie konieczności podjęcia działań do zebrania jak najpewniejszych dowodów/dokumentów potwierdzających rzeczywiste wyprowadzenie towaru.</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 23 grudzień 2024 12:50 Pierwsza publikacja: 23 grudzień 2024 12:49 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
30.12.2024	<p>TAX FREE - co powinien zawierać dokument Kategoria: TAX FREE - zwrot VAT podróżnym, System TAX FREE</p> <p>Informujemy, że: Dokument elektroniczny TAX FREE zawiera, m. in.: unikalny numer systemowy dokumentu nadawany automatycznie przez system TAX FREE (UNS). Wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE zawiera, m. in.: kod kreskowy w standardzie GS1-128 unikalnego numeru systemowego dokumentu nadawanego automatycznie przez system TAX FREE. Na żądanie podróżnego urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów pieczęcią organu celnego również na wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE. Wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE musi jednak zawierać wszystkie elementy określone dla niego we właściwych przepisach, w tym UNS i kod kreskowy w standardzie GS1-128 unikalnego numeru systemowego dokumentu nadawanego automatycznie przez system TAX FREE. Pamiętaj! Na twoje żądanie urząd celno-skarbowemu dokona potwierdzenia wywozu towarów na wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE.</p>

	<p>Wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE musi zawierać wszystkie obowiązkowe dane. W przypadku wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE niezawierającego UNS i kodu kreskowego w standardzie GS1-128 unikalnego numeru systemowego dokumentu nadawanego automatycznie przez system TAX FREE urząd celno-skarbowy odmówi potwierdzenia wywozu towarów na tym wydruku.</p> <p>Podstawa Prawna Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. poz. 361) Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 16 lipca 2021 r. w sprawie wzoru znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, pieczęci organu celnego potwierdzającej wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej oraz danych zawartych w dokumencie elektronicznym TAX FREE oraz jego wydruku (Dz. U. z 2023 r. poz. 19)</p> <p>Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 30 grudzień 2024 08:34 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
31.12.2024	<p>Rozszerzenie obowiązku wysyłania zgłoszeń RMPD od 1.01.2025 r. Kategoria: Przewóz towarów objęty monitorowaniem, System SENT</p> <p>Od 1 stycznia 2025 r. kolejna grupa przewoźników będzie zobowiązana do wysyłania zgłoszeń RMPD, do rejestru SENT.</p> <p>Obowiązki dotyczą podmiotów, które wykonują międzynarodowe przewozy drogowe rzeczy. Od 1 stycznia 2025 r. – przewoźnicy z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich EFTA, wykonujący na terytorium Polski przewóz drogowy do lub z państwa spoza UE (tzw. krajów trzecich), na podstawie zezwolenia wymaganego przepisami umowy międzynarodowej wiążącej Polskę i to państwo, będą zobowiązani do rejestrowania zgłoszenia RMPD (Rejestr Międzynarodowych Przewozów Drogowych) w systemie SENT, w ramach wykonywanego przewozu:</p> <p>na podstawie zezwolenia obejmującego wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy; na podstawie wielostronnego zezwolenia EKMT; bez zezwolenia - przewozy zliberalizowane na podstawie umów dwustronnych z Rzeczpospolitą Polską lub przewozy niewymagające posiadania zezwolenia. (...)</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 31 grudzień 2024 10:48 Pierwsza publikacja: 31 grudzień 2024 10:47 Komórka odpowiedzialna: Departament Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej MF</p>
02-01-2025	<p>Przystąpienie Gruzji do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej i Konwencji SAD od 1.02.2025 r. Kategoria: Tranzyt towarów, System NCTS2</p> <p>Informujemy, że 1 lutego 2025 roku Gruzja stanie się stroną Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej oraz Konwencji o uproszczeniach formalności w handlu towarami (Konwencja SAD). Oznacza to, że od 1 lutego 2025 roku Gruzja będzie stosowała operacje tranzytowe w ramach wspólnej procedury tranzytowej (operacje T1 i T2), w tym w systemie NCTS w unijnej fazie 5. Zgłaszający w Polsce będą mogli otwierać operacje tranzytowe do Gruzji w systemie NCTS2 PLUS pod warunkiem, że zabezpieczenie tranzytowe będzie obejmowało obszar Gruzji – w przypadku pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego/zwolnienia ze składania zabezpieczenia w tranzycie pozwolenie powinno być ważne na obszar Gruzji, a dokumenty od gwaranta powinny obejmować Gruzję.</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 02 styczeń 2025 15:05 Pierwsza publikacja: 02 styczeń 2025 15:04 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>

03.01.2025	<p>Zmiana w komunikacji do usługi testowej PUESC Kategoria: Strefa klienta KAS, Wywóz towarów (Eksport), Przywóz towarów (Import), Tranzyt towarów, Procedury specjalne, TAX FREE - zwrot VAT podróżnym, Single Window i kontrole inspekcji granicznych, Kanały komunikacyjne, System AES, System AIS, System EMCS PL2, System NCTS2</p> <p>Informujemy, że 10 stycznia 2025 roku zostanie zmieniony adres IP usługi testowej PUESC: 45.60.74.103 te-ws.puesc.gov.pl Dotyczy to tylko komunikacji do PUESC, ponieważ komunikacja od PUESC będzie nawiązywana z dotychczasowego adresu IP. Zakładamy, że usługa produkcyjna zmieni adres IP do końca stycznia 2025 roku. O dokładnym terminie zmiany poinformujemy w kolejnym komunikacie. Prosimy o przygotowanie się do tych zmian (modyfikacja ewentualnych ograniczeń sieciowych w ruchu do PUESC) oraz przetestowanie na środowisku testowym PUESC działania aplikacji zewnętrznych po wprowadzeniu zmian.</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 03 styczeń 2025 13:24 Pierwsza publikacja: 03 styczeń 2025 11:24 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
03.01.2025	<p>Utrudnienia w korzystaniu z systemu UCC INF STP Kategoria: Procedury specjalne</p> <p>Informujemy, że awaria systemu UCC INF STP spowodowała utratę dostępu do list słownikowych w języku polskim, a co za tym idzie brak możliwości wypełnienia wniosku o wydanie dokumentu INF. Do czasu usunięcia awarii, obejściem problemu jest zmiana języka na angielski w prawym górnym rogu strony przed rozpoczęciem wprowadzania danych towarów i produktów. O usunięciu awarii poinformujemy osobnym komunikatem.</p> <p>Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 03 styczeń 2025 14:54 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
07.01.2025	<p>ZEFIR2 - utrudnienia w przesyłaniu deklaracji podatkowych i wniosków 8.01.2025 r. Informujemy, że 8 stycznia 2025 roku system ZEFIR2 i wszystkie jego usługi będą niedostępne. Informujemy, że 8 stycznia 2025 roku system ZEFIR2 i wszystkie jego usługi będą niedostępne. Początek niedostępności – 8 stycznia 2025 roku, g. 16:00 Przewidywany koniec niedostępności – 8 stycznia 2025 roku, g. 19:00 (...)</p> <p>Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 07 styczeń 2025 08:19 Komórka odpowiedzialna: Departament Poboru Podatków MF</p>
07.01.2025	<p>ZEFIR2 - niedostępność usług e-Płatności 8.01.2025 r. Kategoria: e-Płatności, System ZEFIR2 Informujemy o niedostępności usług: Zapłać za dokument poprzez e-Płatności, Zapłać za należności poprzez e-Płatności. Początek niedostępności – 8 stycznia 2025 roku, g. 16:00 Przewidywany koniec niedostępności – 8 stycznia 2025 roku, g. 19:00 W tym czasie zalecamy stosowanie innych dostępnych metod płatności. O ewentualnych zmianach w przewidywanym czasie niedostępności będziemy informować w formie aktualizacji komunikatu.</p> <p>Informacje o publikacji Pierwsza publikacja: 07 styczeń 2025 08:24 Komórka odpowiedzialna: Departament Poboru Podatków MF</p>

09.01.2025 archiwalny	<p>Utrudnienia na PUESC w dniu 9.01.2025 r. Kategoria: Strefa klienta KAS, Cło, granica i statystyka, Obsługa wniosków i zabezpieczeń, Akcyza, gry hazardowe, przemieszczenia i przewozy, Usługi sieciowe</p> <p>Informujemy o występujących na PUESC utrudnieniach związanych z przesyłaniem komunikatów. Początek utrudnień – 9 stycznia 2024 roku, 7:45 Przewidywany koniec utrudnień – 9 stycznia 2024 roku, 10:00 W związku z utrudnieniami na PUESC uruchomiona zostaje procedura awaryjna w usługach w obszarze „Przewóz towarów objęty monitorowaniem” (SENT i RMPD). (...) Informacje o publikacji</p> <p>Ostatnia aktualizacja: 09 styczeń 2025 10:03 Pierwsza publikacja: 09 styczeń 2025 07:57 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
10.01.2025	<p>NCTS2 PLUS - publikacja specyfikacji technicznej komunikatów XML 23.12.2024 r. Kategoria: Tranzyt towarów, System NCTS2 Informujemy, że w zakładce Usługi sieciowe – System NCTS2 została opublikowana specyfikacja techniczna komunikatów XML dla systemu NCTS2 PLUS w wersji 4.30 z 23.12.2024 r. Wersja aplikacji NCTS2 PLUS zgodna z nową specyfikacją komunikatów XML jest już udostępniona na środowisku testowym. Ewentualne uwagi i pytania do dokumentu można przysyłać na adres ncts.hd@mf.gov.pl z dopiskiem „NCTS2 PLUS” w temacie. Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 10 styczeń 2025 09:43 Pierwsza publikacja: 10 styczeń 2025 09:42 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
10.01.2025	<p>Informacja dla przewoźników i spedytorów morskich w zakresie stosowania systemu ICS2 Kategoria: Przywóz towarów (Import), System AIS</p> <p>Informujemy, że w celu zapewnienia ciągłości procesów biznesowych przewoźnicy morscy, którzy nadal nie stosują systemu ICS2 lub stosują system ICS2, ale posiadają techniczne problemy w zakresie złożenia przywozowych deklaracji skróconych (PDS), powinni rozpocząć stosowanie systemu ICS2 najpóźniej do 31 marca 2025 roku. (...)</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 10 styczeń 2025 09:57 Pierwsza publikacja: 10 styczeń 2025 09:56 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>
11.01.2025	<p>Single Window – zmieniamy się dla ciebie Kategoria: Single Window i kontrole inspekcji granicznych, System PKWD-SINGLE WINDOW</p> <p>Przygotowujemy się do zmian w serwisie Single Window, które zrealizujemy w kolejnych latach. Jeśli korzystasz z naszego serwisu i chcesz zaproponować zmianę, napisz do nas na adres pomoc.sw@mf.gov.pl do 24 stycznia 2025 r. Twoje propozycje są dla nas ważne i pomogą nam usprawnić działanie serwisu.</p> <p>Informacje o publikacji Ostatnia aktualizacja: 10 styczeń 2025 14:29 Pierwsza publikacja: 10 styczeń 2025 14:28 Komórka odpowiedzialna: Departament Ceł MF</p>

*UWAGA – data podana pod tytułem oznacza odwołanie lub uzupełnienie newslettera z tego dnia. Wydawca komunikatów każdorazowo przeprasza za utrudnienia i o ewentualnych zmianach w przewidywanym czasie niedostępności będziemy informować w formie aktualizacji komunikatu.

Handel preferencyjny między UE a Kolumbią, Peru i Ekwadorem: aktualizacja systemu zharmonizowanego z 2022 r.

W dniu 29 listopada 2024 r. Komitet ds. Handlu ustanowiony na mocy umowy handlowej między UE a Kolumbią, Peru i Ekwadorem zaktualizował wykaz procesów obróbki lub przetworzenia wymaganych do nadania statusu pochodzenia produktom wyprodukowanym z materiałów nie pochodzących, zgodnie z Systemem Zharmonizowanym (HS) 2022. Oznacza to, że jeśli produkt został wyprodukowany w jednym z tych krajów przy użyciu materiałów pochodzących spoza tego kraju, muszą być spełnione określone warunki, aby produkt liczył się jako „wyprodukowany w” tym kraju.

Zmiany wejdą w życie 29 stycznia 2025 r. (tj. 60 dni po ich przyjęciu) i zostaną opublikowane w Dzienniku Urzędowym w odpowiednim czasie.

Nowa decyzja nr 1/2024 aktualizuje reguły pochodzenia dla poszczególnych produktów zawarte w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Kolumbią, Peru i Ekwadorem. Zasady te dotyczą definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej.

W szczególności aktualizacje są następujące:

- Reguły pochodzenia dla poszczególnych produktów zostały zaktualizowane w celu odzwierciedlenia dostosowań HS 2022.
- Opis i kody niektórych produktów objętych pozycjami 0303, 0307 i 1605 zostały zaktualizowane w celu odzwierciedlenia kodów Nomenklatury scalonej UE i TARIC

Tło

System Zharmonizowany (HS) to międzynarodowy znormalizowany system klasyfikacji produktów będących przedmiotem handlu. Został opracowany i jest utrzymywany przez Światową Organizację Celną (WCO), niezależną organizację międzyrządową.

HS to zestaw kodów używanych do klasyfikowania towarów do celów celnych, statystycznych i innych. Jest to sześciocyfrowy system kodów, w którym każdemu produktowi przypisywany jest unikalny kod na podstawie jego cech, takich jak skład materiałowy, funkcja i przeznaczenie.

Data publikacji: środa, 6 grudnia 2024. Autor: Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

Aktualizacja Nomenklatury Scalonej CN

W związku z aktualizacją pozycji w Nomenklaturze Scalonej CN z dniem 1 stycznia 2025 r. zmianie ulegnie istotny w specyfice branży paliwowej kod CN 2710 19 43, obejmujący niektóre oleje napędowe. Kod CN 2710 19 43 zostanie rozdzielony na dwa nowe kody CN, tj.:

- 2710 19 42
- 2710 19 44.

Przywołana zmiana, z pozoru kosmetyczna, może mieć istotny wpływ na kwestie obowiązków i rozliczeń podatkowych, w szczególności w zakresie VAT, akcyzy czy opłat towarzyszących. Aktualizacji mogą wymagać również dokumenty handlowe zawarte z kontrahentami czy dokumenty wewnętrzne podmiotu odwołujące się do kodów CN. Istotne może okazać się również samo zaklasyfikowanie produktu podlegającego uprzednio pod kod CN 2710 19 43 do właściwego rozszerzenia w nowej Nomenklaturze Scalonej CN.

Źródło: EY Polska 19.12.24

Nowa Polska Klasyfikacja Działalności – PKD

Wprowadzone zmiany dostosowują PKD do dynamicznie zmieniających się realiów rynkowych, technologicznych oraz społecznych. Znowelizowana klasyfikacja będzie obejmowała nowe rodzaje działalności, które pojawiły się w gospodarce w ostatnich latach oraz zapewni zharmonizowanie statystyk gospodarczych w ramach Unii Europejskiej w takich dziedzinach, jak gospodarka cyfrowa, gospodarka cyrkulacyjna czy bio-gospodarka. Wprowadzona zostanie również większa precyzja w opisie tradycyjnych branż, co ułatwi firmom dopasowanie swoich działalności do właściwych kodów.

Konieczność wydania PKD 2025, zastępującej dotychczasową PKD 2007, wynika ze zmian dokonanych w klasyfikacji Unii Europejskiej – Statistical Classification of Economic Activities in the European Community NACE (Statystycznej Klasyfikacji Działalności Gospodarczych w UE). W latach 2018-2021 wstępny projekt struktury nowej klasyfikacji NACE Rev. 2.1 był przedmiotem szerokich konsultacji z krajami członkowskimi UE (w tym Polski) i po uwzględnieniu uwag zgłoszonych przez użytkowników został przyjęty w maju 2022 r. podczas 49. Posiedzenia Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego (ESSC).

Odpowiednikiem klasyfikacji NACE, na poziomie krajowym, jest Polska Klasyfikacja Działalności PKD. Główny

Urząd Statystyczny przeprowadził w 2022 r. konsultacje dotyczące poziomu krajowego nowej Polskiej Klasyfikacji Działalności PKD 2025, opartej na zrewidowanej NACE Rev. 2.1. Konsultacje te umożliwiły użytkownikom klasyfikacji PKD zaproponowanie zmian na poziomie krajowym - tj. piątego znaku PKD (XX.XX.A).

Polska Klasyfikacja Działalności (PKD) jest szeroko wykorzystywana w gospodarce, nie tylko do celów statystycznych, ale również do klasyfikowania podmiotów gospodarczych w rejestrach urzędowych.

Zebrane informacje umożliwiają obserwację poszczególnych branż, struktury gospodarki oraz tendencji jakim ona podlega.

Ze względu na szerokie zastosowanie PKD, wprowadzone zmiany w klasyfikacji będą miały wpływ na:

- konieczność przeklasyfikowania podmiotów gospodarczych dla potrzeb krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON, Krajowego Rejestru Sądowego i Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – wg rodzaju prowadzonej przez nie działalności,
- konieczność przeklasyfikowania podmiotów dla potrzeb rejestrów statystycznych (BJS) według prowadzonej przez nie działalności,
- włączenia nowej klasyfikacji do prowadzonych badań statystycznych i dokonanie przeliczeń szeregów czasowych.

Ponadto, zmiany wprowadzane do klasyfikacji działalności znajdują swoje odzwierciedlenie w klasyfikacjach produktów, odpowiednio Klasyfikacji Produktów wg Działalności (CPA) na poziomie UE i Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) na poziomie krajowym.

Więcej o PKD2025: Biuletyn Informacji Publicznej / Działalność statystyki publicznej / Rejestr REGON / PKD 2025

Wyszukiwarka PKD: <https://stat.gov.pl/Klasyfikacje/>

Źródło: <https://stat.gov.pl/aktualnosci/nowa-polska-klasyfikacja-dzialalnosci-pkd-2025,570,1.html#>

Polska Klasyfikacja Działalności 2025 – zmiany dla przedsiębiorców od 1 stycznia 2025 r.

23.12.2024

18 grudnia Rada Ministrów przyjęła rozporządzenie w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przygotowane przez Główny Urząd Statystyczny. Katalog kodów został zmodyfikowany i rozszerzony o nowe rodzaje działalności. Po wejściu w życie przepisów, przedsiębiorcy

będą mieli 2 lata na dostosowanie się do nowej kwalifikacji PKD.

Czym są kody PKD

Polska Klasyfikacja Działalności to systematyka działalności gospodarczych stosowana w statystyce publicznej, ewidencji oraz rachunkowości. Przedsiębiorca rejestrując działalność podaje kody PKD, które opisują rodzaj prowadzonej działalności.

Potrzeba zmian

Konieczność wprowadzenia PKD 2025 wynika ze zmian wprowadzonych w klasyfikacji na poziomie Unii Europejskiej. Nowa klasyfikacja zastąpi dotychczasową, która obowiązywała od 2007 r. Wprowadzone zmiany dostosowują PKD do realiów rynkowych, technologicznych oraz społecznych. Klasyfikacja PKD 2025 będzie obejmowała nowe rodzaje działalności, które pojawiły się w gospodarce w ostatnich latach oraz zapewni zharmonizowanie statystyk gospodarczych w ramach Unii Europejskiej w takich dziedzinach, jak gospodarka cyfrowa, gospodarka cyrkulacyjna czy bio-gospodarka. Wprowadzona zostanie również większa precyzja w opisie tradycyjnych branż, co ułatwi firmom dopasowanie swoich działalności do właściwych kodów. W trakcie prac nad nową klasyfikacją, Główny Urząd Statystyczny otrzymał propozycje od ponad 170 organizacji przedsiębiorców.

Co to oznacza dla przedsiębiorców

Nowa klasyfikacja PKD będzie obowiązywać od 1 stycznia 2025 r. we wszystkich rejestrach publicznych, w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przedsiębiorcy będą mieli 2 lata na dostosowanie swoich kodów PKD do nowej klasyfikacji.

Przedsiębiorcy wpisani do CEIDG

- Przedsiębiorcy rozpoczynający działalność po 1 stycznia 2025 roku

Przedsiębiorcy składający po 1 stycznia 2025 r. wniosek o rozpoczęcie działalności będą już korzystać z nowej klasyfikacji.

- Przedsiębiorcy prowadzący działalność przed 1 stycznia 2025 roku

Przedsiębiorcy, którzy prowadzili działalność przed 1 stycznia 2025 r. mają 2 lata na aktualizację kodów PKD. Przy każdej zmianie wpisu, system CEIDG będzie wymagał dostosowania kodów PKD do nowej klasyfikacji PKD 2025.

Jeśli przedsiębiorca przez 2 lata nie dokona aktualizacji wpisu, planowane jest automatyczne przeklasyfikowanie

kodów PKD 2007 na PKD 2025 zgodnie z określonymi przez GUS tzw. „kluczami przejścia (powiązań)”. Znajdą się one w załączniku do rozporządzenia w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD).

Jak wybrać i zmienić kod PKD

<https://www.biznes.gov.pl/pl/portal/00119#4>

źródło: <https://www.gov.pl/web/rozwoj-technologie/polska-klasyfikacja-dzialalnosci-2025--zmiany-dla-przedsiębiorców-od-1-stycznia-2025-r>

Przejściowa umowa handlowa między UE a Chile wejdzie w życie 1 lutego 2025 r.

Przejściowa umowa handlowa między UE a Chile wejdzie w życie 1 lutego 2025 r., zastępując poprzedni układ o stowarzyszeniu między UE a Chile.

ITA wprowadza prostsze podejście do ustalania preferencyjnego pochodzenia. Zamiast świadectwa przewozowego EUR.1 lub deklaracji na fakturze eksporterzy i importerzy mogą teraz korzystać z certyfikacji własnej, opartej na oświadczeniach o pochodzeniu nawet w przypadku wielokrotnych dostaw identycznych produktów, lub na wiedzy importera.

Od 1 lutego 2025 r. obowiązują następujące zmiany:

- Od dnia 1 lutego 2025 r. świadectwa przewozowe EUR1 i deklaracje na fakturze wystawione zgodnie ze (starym) układem stowarzyszeniowym między UE a Chile nie będą już akceptowane jako dowód preferencyjnego pochodzenia towarów przywożonych lub dopuszczonych do obrotu w Unii Europejskiej lub Chile. Od tej daty oświadczenia o preferencyjnym pochodzeniu powinny opierać się na oświadczeniu o pochodzeniu lub wiedzy importera, w zależności od przypadku.
- Oświadczenia o preferencyjnym pochodzeniu produktów znajdujących się w tranzycie, czasowym składowaniu, magazynowaniu lub w wolnych obszarach celnych w dniu 1 lutego 2025 r. powinny opierać się na oświadczeniach o pochodzeniu, zgodnie z ITA.
- Numery upoważnionych eksporterów na mocy (starego) układu o stowarzyszeniu zastępuje się numerem REX. W związku z tym oświadczenia o pochodzeniu produktów pochodzących z UE w przesyłkach o wartości powyżej 6000 euro powinny zawierać numer REX. Eksporterzy z UE, którzy potrzebują numeru REX, mogą dowiedzieć się, gdzie złożyć wnioski, tutaj.

Szczegółowe wytyczne dotyczące nowych przepisów ITA dotyczących preferencyjnego pochodzenia są w przysię-

waniu i zostaną opublikowane tak szybko, jak to możliwe. W przypadku jakichkolwiek pytań prosimy o kontakt z DG TAXUD.

Źródło: Data publikacji: środa, 6 stycznia 2025 r.
Autor: Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

Nowy skomputeryzowany system tranzytowy (NCTS): Wdrożenie fazy 5 przebiega zgodnie z planem

29 krajów (państw członkowskich i innych krajów będących stronami Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej) wdrożyło nową fazę 5 NCTS i we wszystkich krajach operacje przebiegają bez zakłóceń.

Oczekuje się, że Macedonia Północna (MK) i Grecja (GR) dołączą do UE w grudniu, a po nich dołączy ostatnia grupa krajów z Andorą (AD), Belgią (BE), Węgrami (HU), Maltą (MT), Portugalią (PT) i San Marino (SM), które mają zostać uruchomione w styczniu.

Ustawowy termin wdrożenia i stosowania NCTS5 przez państwa członkowskie, umawiające się strony konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej (CTC) i podmioty gospodarcze upływa 2.12.2024 r. Kraje opóźnione oraz podmioty gospodarcze uczestniczące w operacjach tranzytowych w tych krajach korzystają z okresu przejściowego, który trwa do 21.01.2025 r., na sfinalizowanie nowego systemu. Poza aspektami technicznymi należy również wprowadzić zmiany biznesowe w zakresie gromadzenia i przekazywania danych do NCTS5.

Do chwili obecnej ponad 85% zgłoszeń tranzytowych i związanych z nimi komunikatów jest przekazywanych za pośrednictwem tego nowego systemu zgodnie z upływem terminu. Pozostałe 15 proc. powinno zostać przekształcone w nadchodzących tygodniach zgodnie z krajowymi planami i strategiami transformacji określonymi przez każdy z krajów oraz z ostatecznym terminem 21.01.2025 r.

Okres przejściowy i okres migracji kończy się również dla podmiotów gospodarczych najpóźniej do dnia 31.12.2024 r. w przypadku Irlandii (IE) i do 20.01.2025 r. w przypadku Francji (FR).

W związku z końcowym etapem wdrażania NCTS5 w dniu 21.01.2025 r. wszystkie państwa członkowskie, kraje CTC i podmioty gospodarcze powinny podjąć niezbędne środki w związku z nadchodzącym wydarzeniem!

Źródło: Data publikacji

środa, 20 grudnia 2024 r.

Andrzej Halicki

Służba w Służbie Celno - Skarbowej cz. XXIII

Ciąg dalszy prezentacji kolejnych rozdziałów książki dr Andrzeja Halickiego „Służba w Służbie Celno – Skarbowej”. Jest to nowa, zaktualizowana wersja tej monografii, której dwa wydania ukazały się w latach 2021 – 2022.

Rozdział 23.

Postulaty zmian w obszarze stosunku służbowego funkcjonariusza Służby Celno - Skarbowej oraz w procesie zarządzania kadrami

Ileokroć w rozdziale powołano regulacje prawne (konkretny artykuł ustawy) bez podania aktu prawnego oznacza to odpowiednie przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

W grudniu 2024 r. został skierowany wniosek do wybranych izb administracji skarbowej w trybie wynikającym z ustawy o dostępie do informacji publicznej¹ w celu ustalenia „jakie problemy dotyczące zarządzania podległymi funkcjonariuszami SCS zostały zdiagnozowane w danej jednostce organizacyjnej KAS oraz jakie działania mające na celu poprawę motywacji podległych funkcjonariuszy Służby Celno - Skarbowej podjął w 2024 r. dyrektor izby administracji skarbowej w obszarze kadrowym, finansowym oraz organizacyjnym”. Działanie to miało na celu ustalenie jakie narzędzia są stosowane w KAS w tym zakresie, dokonanie analizy a następnie wypracowanie rozwiązań mogących przyczynić się do poprawy procesu zarządzania kadrami SCS. Jak jednak ustalono, występują przypadki, gdy dyrektorzy izb administracji skarbowej nie posiadają takich danych².

Trafne wydaje się natomiast powołanie się przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu na „Instrukcję awansowania pracowników i funkcjonariuszy”³. Jest to istotny dokument regulujący m.in. kryteria awansowania oraz przebieg procesu awansowania a także procedurę w sprawie mianowania na wyższy stopień służbowy w SCS. Zaletą tego typu opracowań jest w szczególności zwiększenie transparentności procesów zarządczych.

Z kolei w ocenie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Białymstoku dodatkowe (ponadstandardowe) działania motywacyjne obejmują m.in. udział w corocznej Olimpiadzie KAS woj. podlaskiego, warsztaty rozwojowe prowadzone przez psychologa, udział w obchodach Międzynarodowego Dnia Rodzin, wprowadzanie nowo przyjętych osób do pracy/służby zgodnie z przyjętymi zasadami adaptacji, uroczyste wręczanie awansów⁴.

Analiza regulacji prawnych dotyczących stosunku prawnego funkcjonariuszy Służby Celno – Skarbowej (SCS) umożliwia sformułowanie postulatów skierowanych zarówno do ustawodawcy jak i kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej

(KAS). Można do nich zaliczyć:

- wprowadzenie warunku braku karalności za jakiegokolwiek przestępstwo (również nieumyślne) jako rygoru selekcyjnego w SCS (zmiana art. 151 ust. 1 pkt 3),
- ustalenie zamkniętego katalogu dokumentów wymaganych od kandydata w postępowaniu kwalifikacyjnym do SCS (zmiana rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 września 2021 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do służby w Służbie Celno-Skarbowej)⁵,
- zmianę kolejności etapów postępowania kwalifikacyjnego do SCS odzwierciedlającą rzeczywistą kolejność (zmiana art. 153 ust. 1)⁶,
- systematyczne prowadzenie badań satysfakcji funkcjonariuszy we wszystkich izbach administracji skarbowej oraz dokonanie diagnozy obszaru kadr np. w oparciu o analizę SWOT⁷,
- analizę możliwości wykorzystania dobrych praktyk zarządzania funkcjonujących do 2017 r. w Służbie Celnej (np. programu zarządzania wiekiem) pod kątem ich przydatności w SCS,
- podjęcie działań w celu wyeliminowania negatywnych skutków procesu wartościowania stanowisk służbowych funkcjonariuszy celnych funkcjonującego w Służbie Celnej do 2017 r. np. poprzez wyznaczenie osobom otrzymującym najwyższe uposażenia odpowiedzialnych, trudnych, złożonych zadań służbowych,
- dążenie do tego aby osoby wykonujące identyczne zadania na porównywalnym poziomie były wynagradzane w możliwie zbliżony sposób (mnożniki kwoty bazowej),
- zminimalizowanie negatywnych skutków procesu wdrożenia KAS w tym wypłatę odprawy funkcjonariuszom objętym procesem „ucywilnienia”⁸, którzy spełniają przesłanki do jej otrzymania,
- zaliczenie okresu „ucywilnienia” do wysługi w SCS uwzględnianej w ramach podstawy wyliczenia emerytury (zaopatrzeniowy system emerytalny)⁹,
- zagwarantowanie przejrzystości w procesie awansowania i nagradzania funkcjonariuszy,
- przyspieszenie procedury naboru do SCS,
- właściwy dobór kandydatów na wyższe stanowiska kierownicze w KAS z uwzględnieniem umiejętności z zakresu zarządzania w szczególności inteligencji emocjonalnej, a także zapewnienie stabilizacji na tych stanowiskach¹⁰,
- informowanie osoby odwoływanej ze stanowiska kie-

- rowniczego o przyczynach odwołania (organizacyjne, koncepcyjne, merytoryczne, inne) w tym popełnionych przez nią błędach w procesie kierowania¹¹,
- wprowadzenie możliwości łączenia prawa do emerytury z zaopatrzeniowego systemu mundurowego z pracą w KAS w przypadku przekształcenia stosunku służby w stosunek pracy (zmiana art. 174 ust. 10),
 - uregulowanie zasad noszenia przez funkcjonariusza SCS umundurowania w stanie spoczynku,
 - podjęcie działań w celu podniesienia prestiżu funkcjonariuszy posiadających stopień należący do korpusu oficerów SCS,
 - uregulowanie w formie załączników do aktów wykonawczych do ustawy o KAS wzorów dokumentów ze stosunku służbowego funkcjonariuszy SCS m.in. notatki z rozmowy dyscyplinującej (art. 256 ust. 1), wniosku o zgodę na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych (art. 205 ust. 1),
 - rozszerzenie katalogu przesłanek skutkujących wygaśnięciem stosunku służbowego o porzucenie służby przez funkcjonariusza¹²,
 - doprecyzowanie w drodze rozporządzenia Ministra Finansów trybu postępowania w przypadku zamiaru wyjazdu funkcjonariusza za granicę (art. 203 a),
 - modyfikacja systemu ustalania wysokości dodatku za wieloletnią służbę¹³ (zmiana art. 240),
 - właściwy dobór osób na stanowiska kierownicze w SCS w szczególności naczelnika UCS i jego zastępców,
 - zmianę sposobu wypłaty uposażenia dla funkcjonariuszy tj. dokonanie zapłaty świadczenia z góry (zmiana art. 227),
 - podniesienie w każdym roku kwoty bazowej co najmniej o współczynnik inflacji (emerytury podlegają waloryzacji 1 marca każdego roku, stąd zachęta do pozostania w SCS powinna być w podobnej wysokości),
 - inicjowanie działań w Ministerstwie Finansów mają-

- cych na celu opracowania nowego rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Celno – Skarbowej, bezpośrednio po ustaleniu wysokości podwyżek uposażeń w tej formacji¹⁴,
- przygotowanie Programu wieloletniego „Modernizacja Krajowej Administracji Skarbowej w latach 2026 – 2028”,
 - skrócenie do 3 lat maksymalnego okresu pełnienia służby w danym stopniu służbowym w korpusie szeregowych, podoficerów i aspirantów SCS jako warunek mianowania na wyższy stopień służbowy¹⁵ (zmiana art. 197 ust. 1),
 - wprowadzenie w ustawie o KAS instytucji dyżuru domowego oraz przeniesienia funkcjonariuszy SCS do dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej KAS,
 - rozważenie możliwości zapewnienia funkcjonariuszowi uposażenia w pełnej wysokości przez okres do 14 dni choroby w ciągu roku,
 - wykorzystanie w procesie zarządzania wiedzą pomysłów i koncepcji usprawnienia SCS formułowanych m.in. w rozprawach doktorskich oraz petycjach¹⁶,
 - zmianę modelu funkcjonowania KSS poprzez m.in. zwiększenie liczby organizowanych przez ten podmiot konferencji naukowych.

Postulaty te dotyczą - w zakresie posiadanych kompetencji - zarówno ustawodawcy jak i kierowników jednostek organizacyjnych KAS. Większość z nich ma istotne znaczenie dla wszystkich funkcjonariuszy, zaś realizacja niektórych powinna przyczynić się do poprawy sytuacji osób rozpoczynających swoją karierę w SCS np. wypłata uposażenia z góry. Na tym tle trafny wydaje się pogląd, iż jedynie działania o charakterze kompleksowym (narzędzia prawne oraz organizacyjne) mogą znacząco poprawić stan zarządzania kadrami SCS.

Andrzej Halicki – doktor nauk prawnych

Przypisy końcowe

- 1 Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 902.
- 2 Przykładowo Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Olsztynie poinformował, iż nie posiada zarówno sformalizowanych analiz, zestawień dotyczących problemów w zarządzaniu podległymi funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, jak i opracowań, dokumentów związanych z polityką motywacyjną (pismo z dnia 7 stycznia 2025 r.).
- 3 Pismo Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu z dnia 31 grudnia 2024 r.
- 4 Pismo Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Białymstoku z dnia 2 stycznia 2025 r.
- 5 Szerzej na ten temat w rozdziale 5 (Nabór do służby w Służbie Celno – Skarbowej).
- 6 Tamże
- 7 Badanie obejmujące silne i słabe strony organizacji, szanse i zagrożenia.
- 8 Szerzej na ten temat w rozdziale 1 (Krajowa Administracja Skarbowa - od pomysłu do realizacji).
- 9 Ustawa z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Wię-

- ziennej oraz ich rodzin, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1121 ze zm.
- 10 Obowiązujące przepisy prawne nie przewidują procedury weryfikacji kandydatów na te stanowiska w drodze konkursu.
- 11 Informacja taka może pozwolić osobie odwołanej ze stanowiska kierowniczego na dokonanie analizy, wyciągnięcie wniosków i uniknięcie powielania tych samych błędów w przyszłości.
- 12 Szerzej na ten temat w rozdziale 20 (Wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza Służby Celno – Skarbowej).
- 13 Szerzej na ten temat w rozdziale 15 (Uprawnienie do świadczeń pieniężnych funkcjonariusza Służby Celno – Skarbowej).
- 14 Przykładowo w 2019 r. Rada Ministrów wydała rozporządzenie w tej sprawie dopiero w dniu 10 grudnia, w 2020 r. w dniu 26 sierpnia 2020 r., zaś w 2024 r. w dniu 27 czerwca 2024 r. W innych służbach mundurowych np. Policja, Straż Graniczna stosowne rozporządzenia są wydawane na początku roku.
- 15 Obecny 5 – letni okres wydaje się zbyt długi zwłaszcza wobec możliwości odejścia funkcjonariuszy na emeryturę z zaopatrzeniowego systemu emerytalnego.
- 16 Przykładowo w petycji z dnia 25 lutego 2022 r. zaproponowano dodanie do świadectwa służby informacji o zajmowanych stanowiskach służbowych oraz powierzonych obowiązkach. Stosowna zmiana została wprowadzona w rozporządzeniu Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 15 lipca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (Dz. U. poz. 1340).

